

33520

ബഹുശ്രീ
ശ്രീനാരായണ
ഗുരുവീരൻ
ജീവചരിത്രം
സ്വപ്രതി

58
ഭദ്രാക്ഷൻ
കോശം.
കേരളം.

ശ്രീനാരായണൻ

ബ്രഹ്മശ്രീ
ശ്രീനാരായണ ഗുരുവീൻ
ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം

(Malayalam)
Brahmasri
Sri Narayana Guruvinte
Jeevacharithra Samgraham
(Biography)

By Mahakavi N. Kumaran Asan

First Published in
December 1979

Publishers:
Thonnakkal Kumaran Asan Memorial
Committee
Trivandrum District

Price Rs. 4/-

Printed at
Samrdhi Printers and Publishers
Pettah, Trivandrum-24

ബ്രഹ്മമുശ്രീ
ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ
ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

തോന്നയ്ക്കൽ കുമാരൻ ആശാൻ സ്മാരകക്കമ്മിറ്റി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

വില രൂപ നാല്

1979

തോന്നയ്ക്കൽ കുമാരൻ ആശാൻ മെമ്മോറിയൽ
കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

ബ്രഹ്മശ്രീ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ
ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം
ദുരവസ്ഥ - ഒരു സിന്ധോന്മുഖം
കുമാരനാശാന്റെ
ഓർമ്മകളിലെ ആശാൻ
ആശാൻ ഗ്രന്ഥസൂചിക
Kumaran Asan (Biographical Sketch)
Duravastha (Tragic Plight)

ആമുഖം:

ജ്ഞാനയോഗവും കർമ്മയോഗവും ഒരേ വ്യക്തിയിൽ സമ്മേളിക്കുക അസാധാരണ സംഭവമാണ്. എന്നാൽ അതാണ് ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉണ്ടായത്. തീവ്രമായ തപശ്ചര്യകൊണ്ട് അവിടന്ന് സാക്ഷാൽ സന്യാസികൾക്ക് എത്താവുന്ന പരമോന്നത പദത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടു മാത്രം അവിടന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. തനിക്ക് കൈവന്ന സിദ്ധികൾ പരോപകാര പ്രദമായി വിനിയോഗിക്കാനാണ് അവിടന്നു തീരുമാനിച്ചത്. അവശരും ആർത്തരും ആലംബഹീനരുമായി, മർദ്ദിതരും പുഷിതരുമായി, അന്യ വിശ്വാസത്തിലും അടിമത്തത്തിലും ആണ്ടുകിടന്ന ജനലക്ഷങ്ങളുടെ പരിത്രാണത്തിന് അവിടന്നു സ്വജീവിതം സമർപ്പിച്ചു.

എക്കാലത്തും ഭാരതത്തിന്റെ മഹാശാപമായിരുന്നിട്ടുള്ളത് 'സനാതന' മതത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അടിയുറച്ച ജാതി ചിന്തയാണ്. കേരളത്തിൽ അത് ഏറ്റവും ബീഭത്സവും ക്രൂരവുമായ പ്രകാരഭേദങ്ങളോടെ നിലനിന്നിരുന്നു. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അകറ്റുന്ന ജാതി വിവേചന വ്യവസ്ഥിതി തകർക്കുകയും തജ്ജന്യമായ അവശതകളിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുകയുമാണ് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമെന്നു കണ്ട്

അവിടന്ന് ആവിഷ്കരിച്ച സാമൂഹ്യ പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനം വമ്പിച്ച പരിവർത്തനമാണ് ഇവിടെ വരുത്തിയത്. കുറഞ്ഞൊരു കാലം കൊണ്ട് ഇവിടത്തെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ ആശാസ്യമായ മാറ്റം അത്ഭുതാവഹമാണ്. സമുദായ സൗഹാർദ്ദത്തിലും മതസഹിഷ്ണുതയിലും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന സംസ്ഥാനം ഒരിക്കൽ ഭ്രാന്താലയമെന്നു വിവേകാനന്ദൻ വിശേഷിപ്പിച്ച കേരളമാണെന്നു വന്നു. എങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രാപ്തിക്കുശേഷം സ്വാർത്ഥമോഹികളായ രാഷ്ട്രീയ ഭാഗ്യന്യേഷികളുടെ ദുർനയംകൂലം ജാതിപിന്തയും അന്ധവിശ്വാസവും ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും പുതിയ വേഷം പൂണ്ടും വീണ്ടും തലപൊക്കുക മാത്രമല്ല ശക്തിപ്രാപിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ശ്രീനാരായണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവനം അത്യന്തം പ്രസക്തവും ചരിത്രപരമായ ആവശ്യവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കു പ്രേഷിതനിഷ്ഠയോടുകൂടി മുമ്പോട്ടു വരാൻ കർത്തവ്യ ബദ്ധ്യരായ ശ്രീനാരായണീയർ സ്വയം സജ്ജരാവുന്നതിന് ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ ആദർശ യോഗ്യമായ ജീവിത ചരിതം ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുകയാണ് ആദ്യമായി വേണ്ടത്.

ശ്രീനാരായണന്റെ ജീവചരിത്രം വളരെപ്പേർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, പദ്യത്തിലും ഗദ്യത്തിലും. പിലർ ചരിത്ര പുരുഷന്റെ അത്ഭുത കർമ്മങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മറ്റുചിലർ കേട്ടുകേൾവികളെ ആശ്രയിച്ചും മനോധർമ്മം പ്രയോഗിച്ചും പേജുകൾ നിറച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് മഹാകവി കക്കരനാശാൻ എഴുതിയതും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പുനഃപ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതുമായ ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം. അത് ആദ്യമായി 1990 മേടം മുതൽ 1991 വൃശ്ചികം വരെയുള്ള വിവേകോദയം മാസികയിലൂടെ പുറത്തുവന്നു. പിന്നീട് മിതവാദിയിലും സി. ആർ. കേശവൻ വൈദ്യന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പുറപ്പെട്ട വിവേകോദയത്തിലും കോട്ടൂർ കോയിക്കൽ വേലായുധൻ അവർകളുടെ 'ശ്രീനാരായണഗുരു ജീവചരിത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രസ്തുതകിലും മറ്റു ജീവിത രീതി ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് അവ കാഴ്ചപ്പാടാൻ ആവാത്ത ഒരു പ്രാധാന്യം ഈ ചരിത്രരേഖയ്ക്കുണ്ട്. ഒന്നാമത് ശ്രീനാരായണന്റെ അന്തേവാസികളിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ. ഗുരുവിനെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സൗകര്യവും കഴിവും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. തികച്ചും വസ്തുനിഷ്ഠവും കാര്യമാത്ര പ്രസക്തവുമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദനം. ഗുരുദേവൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഏഴുതിയ്തും അവിടത്തേ അറിവോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ആധികാരികത അനുകൂതസിദ്ധമാണ്. പിൽക്കാലത്ത് വസ്തുതാപരമായി പൊതിവന്നിട്ടുള്ള ചില സംശയങ്ങൾക്കും തർക്കങ്ങൾക്കും സമാധാനം ഇതിൽനിന്നു ലഭിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന് ഗുരുദേവന്റെ ജന്മവർഷമായി കൊ. വ. 1030, 1031, 1032 എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വർഷങ്ങൾ നിർദ്ദിഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കുമാരനാശാൻ 1032 ചിങ്ങം 7 എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നു. ഇതിൽ വണ്ണം ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും ശ്രീനാരായണനും തമ്മിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി നിഷേധരൂപത്തിലുള്ള അനുമാനത്തിനു വകനൽകുന്ന വിധത്തിൽ ആശാൻ ഈ കൃതിയിൽ മൗനം അവലംബിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

വിശ്വാസപൂർവ്വം ആശ്രയിക്കാവുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഗുരുദേവന്റെ ജീവിതത്തിലെ 1089 വരെയുള്ള സംഭവങ്ങളേ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. മഹാകവി മൃതിപ്പെട്ട 1099 വരെയെങ്കിലും തുടർന്നെഴുതാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കാതെ പോയത് ഒരു ഭാഗ്യദോഷം എന്നേ പറയേണ്ടൂ. ഗ്രന്ഥം അപൂർണ്ണമെങ്കിലും ഏഴുതിയേടത്തോളം ഭാഗത്തിന്റെ ആധികാരികത പരിഗണിച്ചാണ് ആശാൻ സ്മാരകക്കമ്മിറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. 1090 മുതൽ സ്മാര്യപുരുഷന്റെ സമാധിവരെയുള്ള ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ അനുബന്ധമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനപ്പെട്ട സ്വാമി സഭകളും, 1092-ൽ സ്വാമിയുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി ആഘോഷവേളയിൽ പല മഹാൻമാരും ചെയ്ത പദ്യരൂപത്തിലുള്ള മംഗളാശംസകളും, കുമാരനാശാന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ സമാജ

സംതൃപ്തിയും ഇതിന്റെ ഒടുവിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബഹുജനങ്ങൾക്കു സ്വാമിയെപ്പറ്റി അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പ് എപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നറിവാൻ ഉദ്യോഗമായ മംഗളപദ്യങ്ങൾ ഉപകരിക്കും. പൊതുവേ വായനക്കാർക്കു കൗതുകകരമാവാതിരിക്കില്ലെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഈ ചെറുപുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

തോന്നയ്ക്കൽ
15.12.1979

എൻ. കെ. ദാമോദരൻ
പ്രസിഡൻ്റ്,
കുമാരനാശാൻ സ്മാരകക്കമ്മിറ്റി

അദ്ധ്യായം 1

തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു 3 നാഴിക വടക്കാണ് പ്രസിദ്ധമായ ഉള്ളൂർ സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രം. അവിടെ നിന്നു 2 നാഴിക വടക്കുകിഴക്കായി പോയാൽ ചെമ്പഴന്തി എന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പഴയ ഗ്രാമമാണ്. അവിടെ ഒരു പുരാതനമായ ഈഴവകുടുംബത്തിൽ ഹാല്യവർഷം 1932-ാമാണ്ടു ചിങ്ങമാസത്തിൽ ചന്ദ്രം നക്ഷത്രത്തിൽ സ്വാമി ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാർ സദുപ്യത്തിൽ. ഈശ്വരഭക്തിയും ഉള്ളവർ ആയിരുന്നു. അച്ഛൻ മാടനാശാൻ എന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകനും, അമ്മാവൻ കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ എന്ന ഒരു ചികിത്സകനും ആയിരുന്നു. സ്വാമിക്കു മൂന്നു സഹോദരിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമി കുട്ടിക്കാലത്തിൽ ശാന്തനായിരുന്നില്ല, ചെടിപ്പുള്ള ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു. ചില സംഗതികളിൽ ഒരുവിധം വികൃതയായിരുന്നു എന്നു കൂടിപ്പോയോ. വീട്ടിൽ പൂജയ്ക്കായി ഒരുക്കിവയ്ക്കുന്ന പഴവും പലഹാരങ്ങളും പൂജകഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് എടുത്തുഭക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിൽ കുട്ടി അസാമാന്യമായ കരുതും കാണിച്ചു. “താൻ സന്തോഷിച്ചാൽ ദൈവവും സന്തോഷിക്കും” എന്നു പറകയും. “ഞെറ ആ അകൃത്യത്തെ റടയാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ആ ബാലൻ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. രീണ്ടാൻ പാടില്ലാത്ത കീഴ്

ജാതിക്കാരെ ദൂർത്തവിടെ എങ്കിലും കണ്ടാൽ ഒടി എത്തി അവരെ തൊട്ടിട്ടു കുളിക്കാതെ അടുക്കളയിൽ കടന്നു സ്രീകളെയും അധികം ശുദ്ധം ആചരിക്കാറുള്ള പര്യുഷണമായും തൊട്ട് അശുദ്ധമാക്കുന്നതു കിട്ടിക്കുറസകരമായ ഒരു വിനോദമായിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനും സുന്ദരനും തറവാട്ടിലെ ഏക പുത്രനായ കുട്ടിയെ ആപക കുറാങ്ങരക്കു മാതാപിതാക്കന്മാർ രല്ലിയിട്ടില്ല.

അദ്ധ്യായം 2

സ്വാമിയെ വിദ്യാരംഭം ചെയ്യിച്ചത് കേരവിപ്പെട്ട ചെമ്പഴന്തിപ്പിള്ളമാരുടെ തറവാട്ടിലെ അന്നത്തെ കാരണവരാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല ജ്യോത്സ്യനും സ്ഥലത്തെ പാർവ്വതുകാരനുമായിരുന്നു. അക്ഷരാഭ്യാസവും അന്നത്തെ ഉന്നാട്ടിലെ രീതി അന്യസരിച്ചു സിദ്ധ്യരൂപം, ബാലപ്രബോധനം, അമരം, മുതലായ ബാലപാഠങ്ങളും കഴിഞ്ഞശേഷം, സ്വദേശത്ത് ഉയർന്നതരം പഠിത്തത്തിനു സൗകര്യം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സ്വാമിക്കു പഠിപ്പു മതിയാക്കേണ്ടിവന്നു. കുടുംബത്തിലെ പ്രധാന ജോലി കൃഷിയായിരുന്നു. സ്വാമി തന്റെ പ്രായത്തിനനുസരിച്ച് അതിൽ സഹായിക്കയും അടുത്ത കാട്ടു പ്രദേശങ്ങളിൽ കന്നുകാലികളെ മേച്ചുകൊണ്ടു കൂറേനാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മദ്ധ്യാഹ്ന കാലത്ത് വൃക്ഷങ്ങളുടെ തണലുകളിൽ പശുക്കൾ മേഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോൾ സ്വാമി ഇലകൾ നിറഞ്ഞ മരക്കൊമ്പുകളിൽ കയറിയിരുന്നു നീലപർണ്ണമായ ആകാശത്തെ നോക്കി മനോരാജ്യം ചെയ്തുകയും സംസ്കൃത പദ്യങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുപഠിക്കുകയും ചെയ്ത പതിവായിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കു കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്നതിൽ സ്വാമിക്കു വലിയ വാസനയായിരുന്നു. തന്നത്താൻ വെറിലക്കൊടി നട്ടുനന്നച്ചു വളർത്തിയിട്ടുള്ളതിനെ

പുറിപലപ്പോഴും സ്വാമി പറഞ്ഞുരസിക്കാറുണ്ട്. ബാലും കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്വാമി ഒരു വലിയ സാത്വികനും ഭക്തനുമെന്നെന്ന് ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

21-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, അതായത് 1053-ൽ, സ്വാമി സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി താലൂക്കിൽ പുതുപ്പള്ളി കമ്മ്യൂണിറ്റിയിൽ രാമൻപിള്ള ആശാൻ അധ്യക്ഷന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി. അവിടെ വാണപ്പള്ളി എന്ന പ്രസിദ്ധ കൂടംബത്തിലാണ് സ്വാമി താമസിച്ചിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞുപോയ തിരുവനന്തപുരം പെരുനെല്ലി കൃഷ്ണൻ വൈദ്യർ, വെളുത്തേരി കേശവൻ വൈദ്യർ മുതലായി പല യോഗ്യന്മാരും സഹായ്യായികളായിരുന്നു. ഈ സഹപാഠികളുടെയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു ചെറുപ്പക്കാരുടെയും സഹവാസത്തിനേക്കാൾ സ്വാമി അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത് ഏകാദശി മുതലായ വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചും പുരാണങ്ങൾ വായിച്ചും ദിവസം കഴിച്ചിരുന്ന അവിടുത്തെ വൃദ്ധന്മാരുടെയും വൃദ്ധകളുടെയും സഹചര്യത്തെ ആയിരുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ പോലും ഈശ്വരനാമങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും സ്വാമിയുടെ മുഖത്തുനിന്നു സ്വതഃ പുറപ്പെടുന്നതായി പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വാമിയുടെ ഈശ്വരഭക്തിയേയും സാത്വികമായ സ്വഭാവവിശേഷത്തേയും പുറി പല കഥകളും ആസ്ഥലത്തുള്ളവർ ഇന്നും ഭക്തിബഹുമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം കഥയെ വാണപ്പള്ളി തറവാട്ടിലെ കാരണവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം സ്വാമി ഒരു വഞ്ചിപ്പാട്ടായി അവിടെവെച്ചു എഴുതിയത് ഇപ്പോഴും അവിടുത്തുകാരിൽ ചിലർ പാടി കേൾക്കാറുണ്ട്. സ്വാമിയുടെ ഇഷ്ടഭവത അപ്പാരം വിഷ്ണുവായിരുന്നു. ബാലകൃഷ്ണനെ പലപ്പോഴും മുമ്പിൽ കൂത്താടുന്നതായി സ്വാമി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രേ. സംസ്കൃതത്തിൽ പല വിഷ്ണുസ്തോത്രങ്ങളും സ്വാമി അന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സ്വാമിയുടെ ബുദ്ധിയും ഓർമ്മയും വലിയ ശക്തിയുള്ളവയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ വായിച്ച പുസ്തകങ്ങളെയോ കേട്ടപിഷയത്തെയോ മാക്കുക പതിവില്ലായിരുന്നു. രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കാവ്യനടകാലംകാലങ്ങളിൽ നല്ല വ്യത്പത്തി സമ്പാദിച്ച് ഗുരുദക്ഷിണകഴിഞ്ഞ് അവിടത്തെ പഠിത്തം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഗുരുനാഥനായ രാമൻപിള്ളആശാൻ അവർകൾക്ക് എല്ലാ ശിഷ്യൻമാരിലുംവെച്ച് സാത്വികനായ സ്വാമിയിൽ സ്നേഹവിശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. വാരണപ്പള്ളിയിൽ നിന്നു മടങ്ങിപ്പോരാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കഠിനമായ രക്താതിസാരം ആരംഭിച്ചതിനാൽ സ്വദേശത്തിൽ നിന്ന് ആളുകൾ ചെന്നു സ്വാമിയെ കൊണ്ടുപോയിക്കൊണ്ടുണ്ടായാ. സ്ഥലം വിടുമ്പോൾ രോഗത്തിന്റെ കഠിനതയാൽ സ്വാമിക്ക് പ്രജ്ഞയില്ലായിരുന്നു. സ്വാമിയുടെ ആ സ്ഥിതിയ്ക്കുള്ള വേർപാട്ടിൽ കരയാത്തവരായി അന്ന് അവിടെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം 3

വീട്ടിൽ മടങ്ങിവന്നതിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ തന്നെ രോഗം സുഖപ്പെട്ടു. കുറെക്കാലം ചെമ്പഴത്തിയിൽ തന്നെ സ്വാമി കുട്ടികളെ വായിപ്പിച്ചു താമസിച്ച്. നാണു ആശാൻ എന്ന പഴയപേർ സ്വാമിക്ക് അങ്ങനെ സിദ്ധിച്ചതാണ്. നാൾ പോകുംതോറും സ്വാമിക്ക് ഇശ്വരഭക്തി വർദ്ധിക്കുകയും ലൗകികജീവിതത്തിൽ സക്തി കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. “ഗീത ഗോവിന്ദം” എന്ന പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥം അക്കാലത്തു സ്വാമി ദിവസേന പഠിയണം ചെയ്തിരുന്നതായി അറിയുന്നു. ഇതിനിടയിൽ മാതാപിതാക്കൾ മാരുടെയും മറ്റും നിർബന്ധത്താൽ സ്വാമി വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ വിഷയസുഖങ്ങൾക്കു സ്വാമിയെ വ്യമോഹിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ സ്വല്പ കാലത്തിനുള്ളിൽ അമ്മ മരിച്ചു. 1060 ൽ അ

ചാക്കനും കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. സ്വാമി ദാമ്പത്യ ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ മോചിച്ചിരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾമാരുടെ മരണശേഷം കുടുംബ ബന്ധത്തിൽനിന്നും മോചിക്കുന്നത് സ്വാമിക്ക് എളുപ്പമായിത്തീർന്നു. കാരണവർ ഗൃഹഭരണത്തിനായി സ്വാമിയെ നിർബന്ധിച്ചു എങ്കിലും മതസംബന്ധമായ വിഷയത്തിൽ ജീവിതകാലം നയിപ്പാനായുള്ളതന്റെ ദൃഢനിശ്ചയത്തിന് ആ നിർബന്ധംകൊണ്ട് ഇളക്കം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. സ്വാമി ഇതിനുശേഷം വീട്ടിൽ താമസിക്കാതെയായി. രാത്രിയും പകലും സമീപത്തുള്ള ജനവാസമില്ലാത്ത കുന്നുകളിലും, കാടുകളിലും, പാറ ഇടുക്കുകളിലും, സമുദ്രതീരങ്ങളിലും, ക്ഷേത്രങ്ങളിലും, മറ്റ് ഏകാന്തസ്ഥലങ്ങളിലും സ്വാമി ധ്യാനനിരതനായി ഇരിക്കുന്നതും, ഏകാകിയായി സഞ്ചരിക്കുന്നതും പലപ്പോഴും പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇക്കാലത്ത് സ്വാമി, 'പ്രാചീന മലയാളം' മതപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ കുഞ്ഞൻപിള്ള ചട്ടമ്പി എന്ന മഹാനുമായി പരിചയപ്പെടുകയും ആ വഴി തിരുവനന്തപുരത്തു "തൈക്കാട് അയ്യപ്പ" എന്ന സ്വബ്രഹ്മണ്യഭക്തനും യോഗിയുമായ ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് യോഗാഭ്യാസസംബന്ധമായ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. സ്വാമി സ്വബ്രഹ്മണ്യോപാസകനായത്, ഇതുമൂലമാണ്. ഇങ്ങനെ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം സ്വദേശത്തുതന്നെ പല സ്ഥലങ്ങളിലുമായി യോഗം ശീലിച്ചുകൊണ്ട് താമസിക്കുകയും സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. വേളിയിൽ സമുദ്രതീരത്ത് ഒരു കുടിൽകെട്ടി സ്വാമി കുറേനാൾ അതിൽ താമസിക്കുകയും അതിനുശേഷം അയ്യപ്പതങ്ങളിൽ ഒരു ഒഴിഞ്ഞ പഴയക്ഷേത്രത്തിൽ കുറേനാൾ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ചിലരെ ഇഷ്ടമുള്ള സമയങ്ങളിൽ സ്വാമി സംസ്കൃതം വായിപ്പിച്ചിരുന്നു. സ്വാമിയെ അക്കാലങ്ങളിൽ ഏതാനും ദിവസം സ്ഥിരമായി ഒരു ദിക്കിൽ കാണുക പതിവില്ല. കുറേ

നാൾ സ്വദേശത്ത് എങ്ങുംതന്നെ കണ്ടില്ല. അപ്പോൾ ഭക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലുള്ള പഴനി തുടങ്ങിയ പല മഹാ ഭക്ഷ്യവൃത്തങ്ങളും സ്വാമി സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ആ സഞ്ചാരത്തിൽ സ്വാമി ഭിക്ഷാനും കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുകയും, വഴിയമ്പലങ്ങളിൽ കിടന്നുറങ്ങുകയും ആണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെയുള്ള സഞ്ചാരങ്ങളിൽ സ്വാമിക്ക് പലപ്പോഴും ആപത്തുകൾ നേരിടാൻ പോയതായും, അതിൽനിന്നൊക്കെയും അത്ഭുതകരമായ വണ്ണം രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായും പലകഥകളും കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 4

കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞു സ്വാമി മടങ്ങിയെത്തി. ഏകാകിയായും അജ്ഞാതനായും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും സ്വാമി ഇക്കാലത്തു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. സ്വാമിയുടെ ദൃഢമായ ബ്രഹ്മചര്യവും, തപസ്സും, യോഗവും ക്രമേണ അത്ഭുതകരങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ചെല്ലുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം കൃഷ്ണം മുതലായ മഹാരോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ടവർ സ്വാമിയുടെ അടുക്കൽ വന്നുചേരുകയും, ഏതെങ്കിലും ഒരു പച്ചിലയോ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭക്ഷണസാധനമോ എടുത്തുകൊടുത്ത് അവരുടെ രോഗങ്ങളെ സ്വാമി സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സ്, അപസ്മാരം മുതലായ ഉപദ്രവത്താൽ വളരെക്കാലം കഷ്ടത അനുഭവിച്ചിരുന്ന രോഗികൾക്കു സ്വാമിയുടെ ദർശനമാത്രത്താൽ തന്നെ പൂർണ്ണസുഖം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അനവധി കുട്ടിച്ചാത്തന്മാരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളെയും സ്വാമി വിലക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. നാനാജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ പല മാനുതരവാടുകളിലുമുള്ള വന്ധ്യകൾ സ്വാമിയുടെ കൈകൊണ്ടു വല്ല പഴമോ മറ്റോ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുകയോ സ്വാമിയുടെ ഒരു അനുഗ്രഹവാക്കു ലഭിക്കുകയോ ചെയ്ത ശേഷം താമസിയാതെ ഗർഭംധരിച്ചു പ്രസവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരിക്കലും കൂടിവിടാത്ത അനേകം മദ്യപൻമാരുടെ മദ്യപാനവും സ്വാമി നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്വാമിയുടെ വാക്കിനെ ലംഘിച്ചു കൊതികൊണ്ടു വീണ്ടും മദ്യപാനം ആരംഭിച്ച ചിലർ മദ്യം കാണുമ്പോൾ ഹർദ്ദി കുറയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സ്വാമിയുടെ ഈ അദ്ഭുതപ്രവൃത്തികളും സാത്വികനിഷ്ഠയും കണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ പലരും അദ്ഭേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഈശ്വരന്റെ പേരിൽ എന്ന പോലെ നേർച്ചകൾ നേരുകയും രോഗശാന്തി മുതലായ ഫലങ്ങൾ അതിൽനിന്നും അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ താരൂണ്യദശയിൽ പ്രകൃത്യാ സുഖവും ശാന്തഹൃദയനുമായ സ്വാമി ഏതു ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ കാണപ്പെട്ടാലും യോഗശക്തികൊണ്ട് ഉജ്ജ്വലമായ മുഖത്തുള്ള പ്രത്യേക തേജോവിശേഷം അവിടന്ന് ഒരു അമാനുഷനാണെന്നു വിളിച്ചു പറയുമായിരുന്നു. സ്വാമി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞ് ഏകാന്തമായി സഞ്ചരിക്കുക സാധാരണയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ഗ്രാമങ്ങളിലോ നഗരങ്ങളിലോ അദ്ഭേഹത്തെ കണ്ടെത്തിയാൽ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം ചുറ്റും കൂട്ടുക പതിവാണ്. സ്വാമി അക്കാലത്തു സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അതിമനോഹരങ്ങളായ പല സുബ്രഹ്മണ്യ സ്തോത്രങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അന്നു പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുതിയ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി നാട്ടിൽ ബാധിച്ചിരുന്ന നാസ്തിക വിചാരങ്ങൾക്കു സ്വാമിയുടെ ജീവിതം തന്നെ പലർക്കും ഒരു പരിഹാരമായിരുന്നു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

ഈയിടയിൽ കുറെ കാലം സ്വാമി ഭക്ഷ്യപേയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ജാതിഭേദമോ വകഭേദമോ വിചാരിക്കാതെ കൊടുക്കുന്നവരുടെ കൈയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതെല്ലാം വാങ്ങിക്കഴിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ചില വിഷഭക്ഷണങ്ങൾപോലും സ്വാമി ഭക്ഷിച്ചിട്ടു യാതൊരു

വ്യാപത്തും ഉണ്ടാകാതെ ഇരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 5

അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് 1063-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് ഒരു കാട്ടുപ്രദേശമായിരുന്ന അരുവിപ്പുറം സ്വാമി സന്ദർശിച്ചത്. ജനവാസമില്ലാത്ത ആ സ്ഥലത്തെ മനോഹരമായ നദീപ്രവഹം പാറകളിൽ തടഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന ഗംഭീരമായ മുഴക്കവും, കരയിലെ പാറ ഇടുക്കുകളും, മണൽതീട്ടകളും, രണ്ടു വശത്തുമുള്ള ഉന്നതമായ കുന്നുകളും വൃക്ഷലതാദികൾ നിറഞ്ഞ പച്ചനിറമായ കാടുകളും, ഏകാന്തപ്രിയനായ സ്വാമിയെ സാമാന്യത്തിലധികം ആകർഷിച്ചു. സ്വാമി ചില അപസരങ്ങളിൽ അവിടെയുള്ള പാറയിടുക്കുകളിൽ അനേകദിവസം തുടർന്നുകൊണ്ടു യാതൊരു ആഹാരവും കൂടാതെയും താൻ അവിടെയുള്ള വിവരം ആരും അറിയാതെയും കഴിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ക്രമേണ ജനങ്ങൾ സ്വാമിയുടെ അവിടെയുള്ള സാധാരണത്തെയും സങ്കടസംഗങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കി. ചില ഭക്തന്മാർ അടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഭക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തുതുടങ്ങി. ഇതിനുശേഷം അരുവിപ്പുറം അധികകാലം ഒരു ഏകാന്ത സ്ഥലമായിരുന്നില്ല. പല ദിക്കുകളിൽനിന്നും സ്വാമിയെ അന്വേഷിച്ച് ആളുകൾ അവിടെ എത്തിത്തുടങ്ങി. രോഗം ശമിപ്പിക്കുകയും ഭൂതങ്ങളെ ഒഴിക്കുകയും ഉപദേശം നൽകുകയും ശാസ്ത്രാർത്ഥങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ സാധുക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഭാരം ആ വിജനത്തിലും സ്വാമിയെ പിൻതുടർന്നു. സ്വാമിയുടെ ഭൂരദർശനം, പരഹൃദയജ്ഞാനം മുതലായ സിദ്ധികളുടെ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അക്കാലത്തു ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. നാനാജാതിക്കാരായ പല ഭക്തന്മാർ സ്വാമിയെ സന്ദർശിപ്പാൻ അവിടെ വരികയും അവരിൽ ചിലർ സ്വാമി

യുടെ ശിഷ്യൻമാരായി തീരുകയും ചെയ്തു. പല ദിക്കുകളിലുള്ള ഭക്തൻമാരായ ഗൃഹസ്ഥൻമാർ അവിടുത്തെ സംഭാരങ്ങളോടുകൂടി അവിടെവന്നു സ്വാമി കും കൂടെയുള്ളവർക്കും സദ്യകൾ കഴിച്ചു മടങ്ങിപ്പോവുകപതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വാമിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടുതന്നെ അവിടം വേഗത്തിൽ ഒരു പുണ്യ സ്ഥലമായി പരിണമിച്ചു. സ്വാമി ഇല്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ കൂടിയും ജനങ്ങൾ അവിടെവന്നു സ്നാനം ചെയ്തു തൊഴുതുപോകുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനുശേഷം അവിടെ ഒരു ആരാധനാ സ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു സ്വാമി ചിലക്കാട്ടു പറയും അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിൽ തനിക്കുള്ള ആഭിമുഖ്യത്തെ പതിവായി തന്നെ വന്നുകാണുന്ന ഭക്തൻമാരായ ചില ചൊല്ലുകാരോടു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1063-ാമാണ്ടത്തെ ശിവരാത്രി സമീപിച്ചാണ് സ്വാമിയുടെ ഈ അഭിലാഷം പൂർത്തായത്. വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനോ ക്ഷേത്രങ്ങളോ കെട്ടിടങ്ങളോ പണിയിക്കാനോ ആ കാട്ടുപ്രദേശത്തു യാതൊരു സാകര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വാമി അതൊന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുമില്ല. നദിയുടെ കിഴക്കെ തീരത്തുള്ള ഒരു പറയെ പീഠമായി സങ്കല്പിച്ച് അതിൻമേൽ ഏതാണ്ട് ഒരു ശിലാലിംഗാകൃതിയിൽ ആറിൽ കിടന്ന ഒരു ശിലാവണ്ഡം എടുത്തു ശിവരാത്രിദിവസം പ്രതിഷ്ഠ നടത്താനാണ് സ്വാമിയുടെ ഭാവം എന്നറിയുകയും അടുത്തുള്ള ജനങ്ങൾ തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന ചില ചെറിയ ഒരുക്കങ്ങൾ അതിനായി ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. സ്വാമി ഇരിക്കുന്നതായറിഞ്ഞ് ഏതാനും പ്രയാണക്കാരും ഭജനക്കാരും ശിവരാത്രിനാൾ രാത്രി “ഉറക്കിളയ്ക്കൊ”നായി അവിടെകൂടി. പ്രതിഷ്ഠയുടെ സംഭാവനയായി ഉണ്ടായിരുന്നത് കുറെ പുഷ്പങ്ങളും വിളക്കുകളും നാദസ്വരപായനയും മാത്രമായിരുന്നു. പീഠമായി സങ്കല്പിച്ചിരുന്ന പറയുടെ മീതെ ഒരു ചെറിയ പന്തൽ കെട്ടിയിരുന്നു. അർദ്ധരാത്രിയോടുകൂടി സ്വാമി സ്നാനം ചെയ്തുവന്ന് അതിനകത്തു കടന്നു

പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള ശിലയെ കൈയിൽ എടുത്തു ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ടു രാത്രി മൂന്നുമണിവരെ ഒരേ നിലയിൽ നിന്നു. സ്വാമിയുടെ തേജോമയമായ മുഖത്ത് ആ സമയം അശ്രുധാരകൾ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാണികൾ ഭക്തിപരവശൻമാരായി പഞ്ചാക്ഷരമന്ത്രം ഉച്ചത്തിൽ ജപിച്ച് ഏക മനസ്സോടെ ചുറ്റും നിന്നു. മൂന്നുമണിക്ക് ശിലയെ സ്വാമി പീഠത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അഭിഷേകം ചെയ്തു. ആ സമയത്തു ചില അഭ്യാസങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി പലരും പറയുന്നു. ഇങ്ങനെയാണു സ്വാമിയുടെ മതസംബന്ധമായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതായ അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രം ആരംഭിച്ചത്.

ഈ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുശേഷം സ്വാമി മുൻപിലത്തെ കാരം അധികം അരുവിപ്പുറത്തു താമസിക്കുക പതിവായി. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു. അവിടെ വരുന്ന കാണിക്കൾ എടുത്തു മുതൽകൂട്ടിയും സംഭാവനകൾ പിരിച്ചും ജനങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠാസ്ഥലത്ത് ഒരു ശ്രീകോവിൽ കെട്ടിച്ചു. ചില ഭക്തൻമാരായ ശിഷ്യൻമാരെ സ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ ശാന്തിക്കാരാക്കി. പഠിപ്പുള്ള ശിഷ്യൻമാരിൽ ചിലരെക്കൊണ്ട് അവിടെ ഒരുപള്ളിക്കൂടം കെട്ടിച്ച് അടുത്തുള്ള കുട്ടികളെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ഇക്കാലത്താണു സ്വാമി പ്രസിദ്ധമായ 'ശിവ ശതകം' എന്ന മണിപ്രവാളസ്മൃതോത്രം നിർമ്മിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം 6

ഇതിനു മുൻപേ തന്നെ സ്വാമിക്ക് അദ്വൈത ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപത്തി വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. പല വേദാന്തികളുമായി സ്വാമി സഹവാസം ചെയ്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കന്യാകുമാരിയ്ക്കു സമീപമുള്ള ശ്രീ

തിപ്പെട്ട മരുതാമലയിൽ സ്വാമി കൂടക്കൂടെ പോയി വന്നിരുന്നു. നാഗരുകോപിലിനു സമീപം ഒരിടത്ത് അപ്പോൾ ഒരു യോഗിനി നിർവ്വികല്പസമാധിയിൽ കിടന്നിരുന്നു. സ്വാമി പലപ്പോഴും സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാനുഭാവ സ്വാമിയെ ഒരിക്കൽ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു ഉളതായറിയുന്നു.

ഇക്കാലത്തു സ്വാമി തമിഴിൽ നല്ല അറിവു സമ്പാദിക്കുകയും വേദാന്ത വിഷയമായി അനേകം പാട്ടുകൾ ആ ഭാഷയിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “തിരുക്കുറുളും” “ഔവിളൊടുക” എന്ന പ്രൗഢഗ്രന്ഥവും സ്വാമി തമിഴിൽനിന്നു മലയാളത്തിൽ പദ്യരൂപേണ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതായും അറിയാം. സ്വാമിയെപ്പോലെ അസാമാന്യമായ ‘ബുദ്ധിശക്തിയും’ ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യവും, അനുഷ്ഠാനവും അനുഭവവും ഒത്തുചേർന്ന ഒരു വേദാന്തി ദുർലഭമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത് വിദ്വാൻമാർക്കു കൗതുകകരമായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധ തത്വജ്ഞാനിയായ കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രൊഫസർ സുന്ദരംപിള്ള (എം. എ.) അവർകൾ തുടങ്ങിയ യോഗഗുഹയുടെ അസാമാന്യമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കും ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾക്കും സ്വാമി പാത്രമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 7

അരുവിപ്പുറത്തെ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുശേഷം സ്വാമി ചിറയിൻകീഴ് വക്കത്ത് വേലായുധൻകോവിൽ എന്ന ഒരു പഴയ സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രം പുതുക്കി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും വക്കത്തുതന്നെ ദേവേശ്വരം എന്ന വേറൊരു ശിവക്ഷേത്രം കൂടി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വജാതിക്കാര്യുടെ ഇടയിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കേത്തറം മുതൽ വടക്കേത്തറംവരെ സ്വാമിയുടെ പേരു ശക്തിയോടുകൂടി പരക്കുകയും പല ഇടത്തു

മുള്ള പ്രധാന യോഗ്യൻമാരെല്ലാം സ്വാമിക്ക് പരിചി
തരായോ ശിഷ്യൻമാരായോ തീരുകയും ചെയ്തു.
അക്കാലത്തു വടക്കൻ പാവൂരിലും ആലുവയിലും
സ്വാമി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം പോയി താമസിച്ചിരു
ന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെ അദ്വൈതാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചി
രിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചാൽ കൊ
ള്ളാമെന്ന് ആലുവാപ്പുഴയിൽ അന്നു കുളിച്ചു നിൽക്കു
മ്പോൾ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒടുവിൽ സ്വാമി
പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അരുവിപ്പുറത്തു ക്ഷേത്രത്തോടു
ചേർത്ത് ഒരു സന്യാസിമഠം ഉറപ്പിക്കേണമെന്നും അതു
മൂലമായി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മതസംബന്ധമായ
അറിവുവർദ്ധിപ്പിച്ചു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഹിംസ മുത
ലായ അക്രമങ്ങളെ തടയുകയും ദുർഭവതരായനാ
ളെ നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും സാധിക്കുമായ ആരാധനാ
ക്രമങ്ങളെ പ്രചാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേണമെന്നും
സ്വാമി തീർച്ചയാക്കിയപ്പോൾ അവിടത്തെ പ്രവൃത്തി
കളിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവരുടേടി. പാവൂർ മുതൽ
നെല്ലാറ്റുംകരവരെ ഈഴവരുടെ പഴയ ദേവീക്ഷേത്രങ്ങ
ളിൽ പലയിലും നടന്നിരുന്ന ആട്, കോഴി മുതലായ
ജന്തുക്കളെ ബലികൊടുക്കുന്ന അനാചാരം സ്വാമി
യുടെ വാക്കാൽ അന്നുമുതൽ ജനങ്ങൾ പല സ്ഥല
ത്തും വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹിംസയുടെയും ദുർഭ
വതരായനയുടെയും ദോഷത്തെപ്പറ്റി സ്വാമി പല സാ
രമായ ലഘുലേഖനങ്ങളും സ്വന്തമായി എഴുതി പ്രാസ
ഗികൻമാരെ ഏൽപ്പിച്ചു പരസ്യമായും മതപരിഷ്ക
രണ വിഷയത്തിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിച്ചിരുന്നു.
അരുവിപ്പുറം ക്രമേണ ഒരു സന്യാസി മഠമായിത്തീർ
ന്നു. പഠിപ്പും കേന്ദ്രിയവും ഉള്ള പല ചെറുപ്പക്കാരും
അവിടെവന്നു സ്വാമിയുടെ ശിഷ്യൻമാരായി താമസ
തുടങ്ങി. മറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥിരമായ സ്ഥാപനമാക്കേണ്ട
ആവശ്യകത വർദ്ധിച്ചു വന്നു.

1968-ൽ സ്വാമി തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്തുള്ള
കുളത്തൂർ ഈഴവരുടെ വകയും വളരെ പുരാതനവും

ആയ കോലത്തുകര ഭഗവതീക്ഷേത്രം പൊളിച്ചുമാറി തൽസ്ഥാനത്ത് ഒരു ശിവക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു.

1069-ൽ സ്വാമി അരുവിപ്പുറം മഠത്തിലെ ധർമ്മ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിപ്പാനും ജനങ്ങളിൽനിന്നും പണം യാചിച്ചും മറ്റും അതിനെ വർദ്ധിപ്പിപ്പാനുമായി ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു. 1070-ൽ സ്വാമി ശിഷ്യസമേതനായി മഠത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പറവൂർവരെ സഞ്ചരിക്കുകയും അവിടെ നിന്നു ബാംഗൂർവരെ പോയി ഡാക്ടർ പത്പ്പു അവർകളെ കണ്ടു മടക്കത്തിൽ ചിദംബരം, മധുര മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു തിരികെ പലിമ്പലായി തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ ശിഷ്യൻമാരിൽ ചിലരുടെ യർന്ന നരം പഠിത്തങ്ങൾക്കായി സ്വാമി ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തും അവരിൽനിന്നു മഠത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്ക് പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തിനു തെക്ക് കോവളം എന്ന സ്വബ്രഹ്മസംസ്ഥലത്തിനു സമീപം മട്ടയ്ക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു മനോഹരമായ കുന്നിൻമേൽ സ്വാമി ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഒരു സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തി. ആ ക്ഷേത്രവും അതിന്റെ ചിലവിലേക്കായി കുറെ ഭൂസ്വത്തുകളും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ കൊച്ചുകുട്ടി വൈദ്യർ അവർകൾ 1074-ൽ സ്വാമിക്കു ദാനം എഴുതിക്കൊടുത്തു.

അവിടെ പാറയിൽനിന്നു നിർമ്മലജലം ഉറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഉറവുണ്ട്. അതിനടുത്തു നല്ല ഭംഗിയും സൗകര്യവും ഉള്ള ഒരു മഠം കൂടി ടി. വൈദ്യർ ഇപ്പോൾ കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

1074-മാണ്ട് അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും

മഠത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയേയും ഭരണത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചു നെയ്യാറിൻകര, തിരുവനന്തപുരം ഈ താലൂക്കുകളിലുള്ള സ്വജനങ്ങളിൽ ഏതാനും മാനുസ് മാറെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് “അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രയോഗം” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം ഏർപ്പെടുത്തി ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവാദികാര്യങ്ങൾ ആ സംഘംമുഖേന നടത്തി വന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് മദ്യത്തിനു വിതാംകൂറിലും ഉത്തര തിരുവിതാംകൂറിലും ഉള്ള ചിണ്ണ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി അതാതുസ്ഥലങ്ങളിലെ സ്വജനങ്ങളുടെ അപക്ഷപ്തം സ്വാമി ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കൊടുക്കുകയും അവിടെ എല്ലാം പരിഷ്കൃതമായ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 1076 (1901) ലെ തിരുവിതാംകൂർ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ഈഴവസമുദായത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം സ്വാമിയെപ്പറ്റി “A pious religious reformer” (ഒരു സാത്വികനായ മതപരിഷ്കാരകൻ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു സ്വാമിയുടെ മതസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം 8

1078 ധനു 23-ാം തീയതി സ്വാമി തന്റെ മത സംബന്ധമായും സമുദായസംബന്ധമായും ഉള്ള ഉദ്ദേശങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനായി “ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലനയോഗം” സ്ഥാപിക്കുകയും അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രയോഗം അതിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ സ്വാമി വടക്കൻ പറവൂർ ശ്രീനാരായണ മംഗലം ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മത്തിനു പോകുകയും അവിടെനിന്നു തൃപ്രയാറിനു സമീപമുള്ള പെരിങ്ങോട്ടുകര, വലപ്പാട്, വാടാനപ്പള്ളി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി വീണ്ടും പറവൂർ എത്തുകയും മകരം 20-ാം തീയതിയോടുകൂടി പ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞു.

ശിവരാത്രിക്കുമുമ്പ് അരുവിപ്പുറത്തു മടങ്ങി എത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ സ്വാമി സഞ്ചരിച്ച പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള പ്രധാന യോഗ്യന്മാരെ യോഗത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർക്കുകയും, ചില ദിക്കിൽ മതസംബന്ധമായ ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

സ്വാമി 1979-ാമാണ്ടുചുരുക്കൽ ആചാരപരിഷ്കരണവിഷയത്തിൽ ദൃഷ്ടിപ്പെടുകയും സ്വജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ താലികെട്ടു മുതലായ അനാവശ്യ അടിയന്തിരങ്ങളെ നിർത്തൽ ചെയ്യാനും ഒരു പുതിയ വിവാഹരീതിയും ചടങ്ങുകളും ഏർപ്പെടുത്തി പ്രചാരപ്പെടുത്തുവാനും ആരംഭിച്ചു. ഈ സംഗതികൾക്കായി സ്വജനങ്ങളുടെ പല മഹാസഭകളിലും സ്വാമിതന്നെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു ജനങ്ങളെ ഗുണഭോഷിക്കുകയും ഈ അഭിപ്രായത്തെ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം (ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലനയോഗം) മൂലമായും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും കെട്ടുകല്യാണം വേഗത്തിൽ നിന്നുപോകുകയും ഒരു പുതിയ വിവാഹരീതി നടപ്പാകുകയും ചെയ്തു.

മദിരാശി ഹൈക്കോർട്ടു ജഡ്ജി സദാശിവയ്യരവർ കൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വിധികല്പിച്ചതിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

"I hope I might be pardoned for expressing in conclusion my very great satisfaction that through the efforts of the venerable Asan of the Ezhava Community and his Ezhava Samajam, most desirable reforms (or rather the relinquishments of the medieval pernicious customs and conventions which have outlived their

original usefulness and which are unsuited to the needs of a progressive community) are taking place among the Ezhavas without the necessity at present to the resort to the legislature. I allude especially to the fast-dying customs of polygamy and polyandry (though restricted to the case of a woman being the common wife of brothers), the now unmeaning Thalikettu or Minnukettu ceremony, the conniving by the Society at the loss of virginity by an unmarried girl remaining in her mother's house and so on.' C. A. No: 46 & 47 of 1083.

ഈഴവസമുദായത്തിലെ വന്ധനായ ആശാന്റെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ഈഴവ സമാജത്തിന്റെയും ഉദ്യമത്താൽ ഏറ്റവും സ്വപുഹണീയമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ (അതായത് ആദ്യകാലത്തെ ഉപയോഗം നശിച്ചു വർദ്ധമാനമായ സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കും അനുചിതവും ഭാഷക്കുറവുമായ വിധത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഇടക്കാലത്തെ ആചാരങ്ങളേയും നടപടികളേയും നിർത്തിച്ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാട്) നിയമ നിർബന്ധം കൂടാതെതന്നെ ഇപ്പോൾ ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള സന്തോഷത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ക്ഷന്തവുമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ശീശ്വരത്തിൽ നാമാവശേഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹുഭാര്യത്വത്തെയും ബഹുഭർത്തൃത്വത്തെയും (ബഹുഭർത്തൃത്വത്തിൽ അനേക സഹോദരന്മാർക്കുകൂടി ഒരു ഭാര്യ എന്നുള്ള ഒരു ക്ലിപ്തമുണ്ടെന്നിരുന്നാലും) ഇപ്പോൾ അർത്ഥശൂന്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന താലികെട്ടു അല്ലെങ്കിൽ മിന്നുകെട്ടു കല്യാണത്തെയും മറ്റുമാണു ഞാൻ പ്രത്യേകം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ മിന്നുകെട്ടുകൊണ്ടു വിവാഹം കഴിയാതെ അമ്മയുടെവീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ബ്രഹ്മചര്യഭംഗത്തിൽ സമുദായം കടാക്ഷിക്കുകയാണ്. (തി.ല.റി. 24-ാം വാളും 157 മുതൽ 168 വരെ പേജുകൾ നോക്കുക. (1083-ൽ കൃ.അ.നമ്പർ 46-ാം 47-ാം).

ഇതിൽനിന്നു സ്വാമിയുടെ ആചാര പരിഷ്കരണ സംബന്ധമായ ഏർപ്പാടുകൾക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിദഗ്ദ്ധസമ്മതിയും അഭിനന്ദനവും വെളിവാകുന്നതാണ്.

ഈ കാലത്തും സ്വാമി സാഹിത്യ സംബന്ധമായ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരുന്നില്ല. സ്വാമിയുടെ പരിപക്വമായ ജ്ഞാനാനന്ദഭൂതികളെ സംഗ്രഹിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള “ആത്മോപദേശശതകം” എന്ന മണിപ്രവാള പദ്യഗ്രന്ഥം പുറത്തുവന്നത് ഈ അവസരത്തിലാണ്.

“അയലുതഴപ്പതിനായതിപ്രയത്നം
നയമറിയും നരനാചരിച്ചിടേണം”

* * * * *

“അവരവരാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു-
ന്നവ, യപരന്റെ സുഖത്തിനായ്വരേണം.”

* * * * *

“പലമതസാരവുമേകമെന്നു പാരാ-
തൂലകിലൊരാനയിലന്യരെന്ന പോലെ
പലവിധയുക്തിപറഞ്ഞുപാമരൻമാ-
രലവതു കണ്ടലയാതിരുന്നിടേണം.”

എന്നിങ്ങനെയുള്ള തത്വരത്നങ്ങൾ ആ മണിപ്രവാള മാലയിൽ ധാരാളമാണ്.

അദ്ധ്യായം 9

ഈ കാലത്തു സ്വാമി കുടക്കുട കുറാലം, പാപനാശം മുതലായ തീർത്ഥലസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. 1079-ാമാണ്ടു സ്വാമി വർക്കല ഇപ്പോൾ ശിവഗിരിമാം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കുന്നിനു സമീപം ഒരു ദിക്കിൽ പതിവായി ചെന്നിരിക്കുകയും ഒരു കുടിലുകെട്ടി അതിൽ കുന്നോര താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനുചുറ്റും വഴുതിന, പയർ, കത്തിരി, വെണ്ട മുതലായ സസ്യങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തായി ഒരു കുന്നുണ്ടായിരുന്നത് ആരുടെയും പേരിൽ പതിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയാൽ തന്റെ ഇരിപ്പു സ്വാമി ക്രമേണ ആ സ്ഥലത്തേക്കുമാറി. കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ഒരു പർണ്ണശാലകെട്ടി മിക്കവാറും സ്ഥിരമായി തന്നെ താമസിച്ചു എന്നു പറയാം.

മുൻപ് അരുവിപ്പുറത്ത് എന്നപോലെ പല സ്ഥലത്തു നിന്നും ജനങ്ങൾ അവിടെ വന്നുകൂടാൻ തുടങ്ങി. കുന്നിന്റെ മുകളിൽ സ്വാമിയുടെ പർണ്ണശാല ഇരുന്ന സ്ഥലത്താണ് ഇപ്പോൾ ശിവപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെയും സ്വാമി ക്രമേണ മാങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും കെട്ടാൻ ആരംഭിച്ചു. കുന്നു തന്റെ പേരിൽ പതിപ്പിക്കുകയും ഭാനമായും മറ്റും കിട്ടിയ സമീപത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ അതോടുചേർക്കുകയും, സ്ഥലത്തിന് ശിവഗിരി എന്നു പേർകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കൊല്ലം ആദ്യമാണ് സിവിൽ കോടതികളിൽ ഹാജരാകേണ്ട നിർബന്ധത്തിൽ നിന്നു സ്വാമിയെ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെയും സമുദായ ഗുരുവിന്റെയും നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയത്.

1080 ധനുമാസത്തിൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വാർഷികയോഗം ഒരു വ്യവസായ പ്രദർശനത്തോടുകൂടി കൊല്ലത്തുചെയ്യുന്നു. യോഗത്തിന്റെ സ്മിരം പ്രസിഡണ്ടിന്റെ നിലയിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ക്യാബിൻബോട്ടിൽ സ്വാമിയെ ശിഖറിയിൽനിന്നു കൊല്ലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ജനങ്ങൾ ഉത്സാഹപൂർവമായ ഒരുക്കം കൂട്ടി. പ്രകൃത്യാ ആഡംബരവിമുഖനായ സ്വാമി ആ ബോട്ടിൽ കയറിപ്പോകാതെ തൽക്കാലം ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ ആശങ്കയുണ്ടാക്കിയതെങ്കിലും ആ മഹായോഗം കൂടിയിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ സഭയെ അലങ്കരിക്കുകയും ജനങ്ങളെ സവിശേഷം സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 10

സ്വാമിയുടെ പേർ മുൻപുതന്നെ മലബാറിൽ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലനയോഗത്തിന്റെ സമുദായസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തവും അവിടത്തെ സ്വജനങ്ങൾക്കു സ്വാമിയെ സംബന്ധിച്ച സംഗതികളിൽ പൂർവ്വാധികമായ ശ്രദ്ധയും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായി. 1081-ാ മാണ്ടു തലശ്ശേരിയിൽ സ്വജനങ്ങളുടെ ആരാധനയ്ക്കായി സ്വാമിയെക്കൊണ്ട് ഒരു ക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിപ്പിക്കണമെന്നു ചിലരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ആലോചന ഉണ്ടായി. ആ ആണ്ടു കുംഭമാസത്തിൽ അരുവിപ്പുറത്തെ ശിവരാത്രി കഴിഞ്ഞു സ്വാമി തിരുവിതാംകൂറിൽ കോട്ടയം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും അവിടെ കുമാരകം ഈഴവസമാജം വക ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രാരംഭകൃത്യം നടത്തുകയും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈഴവരുടെ വകയായി ഉണ്ടായിരുന്ന അനേകം പുരാതന ദുർഗ്ഗാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ജന്തുഹിംസ നിർത്തൽചെയ്യുകയും

ചെയ്തു. സ്വാമി ആ സ്ഥലത്ത് ഈ യാത്ര ചെയ്തത് ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു. ഈ യാത്രയിൽ അവിടെ രോഗ പീഡിതരായും മറ്റും അനേകം ആളുകൾ വന്നു കൂടിയിരുന്നു, അപ്പോൾ ചില അഭ്യർത്ഥനസംഭവങ്ങൾ നടന്നതായി അറിയുന്നു. കോട്ടയത്തുനിന്നു സ്വാമി പെരിങ്ങോട്ടുകരയ്ക്കുപോയി. അവിടെ അതിനു മുൻപുതന്നെ ഒരു ക്ഷേത്രവും മഠവും ആരംഭിക്കുകയും അവയുടെ ഉപയോഗത്തിനായി എതാനും സ്വത്തുകൾ സ്വാമിയുടെ പേർക്കു ദാനമായി എഴുതിവാങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ ഇല ശ്ശേരിയിൽ നിന്നും സ്വജനങ്ങളിൽ ചില മാനുഷന്മാർ വന്നു സ്വാമിയെ ക്ഷണിച്ചു അങ്ങോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവിടത്തെ തീയരിൽ ചിലർ ബ്രഹ്മസമാജത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ദീർഘകാലമായി അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കക്ഷിവഴക്കുകൾ സ്വാമി പറഞ്ഞുതീർത്ത് അവരിൽ ഐക്യമത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഈ ആദ്യത്തെ യാത്രയിൽതന്നെ സ്വാമി വടക്കേമല ബാറിലുള്ള സ്വജനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ഭക്തിക്കും ബഹുമാനത്തിനും സ്നേഹത്തിനും പാത്രമായിത്തീരുകയും തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിനു സ്ഥലം നിശ്ചയിച്ചു കുറ്റിതറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മടക്കത്തിൽ കോഴിക്കോട്ട് ഒന്നുരണ്ടുദിവസം താമസിക്കുകയും പെരിങ്ങോട്ടുകര, പറവൂർ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്തു മീനമാസമദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ശിവഗിരിയിൽ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ പറവൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പഴയ താലികെട്ടു നിർമ്മാണം ചെയ്യാനും പുതിയ വിവാഹ രീതി പ്രചാരപ്പെടുത്താനും സ്വാമി ഏർപ്പാടുചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 11

പിന്നെ രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്ക് (83-ാമാണ്ടുവരെ) സ്വാമി മിക്കവാറും ശിവഗിരിയിൽതന്നെ വിശ്രമിക്ക

യായിരുന്നു. ഈ കാലത്താണ് സ്വാമി! അവിടുത്തെ പഴയ മഠത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കുകയും ഒരു സംസ്കൃത പാഠശാല ഏർപ്പെടുത്തുകയും മറ്റും ചെയ്തത്. ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് സദാശിവയ്യർ മുതലായ പല മഹത്തുക്കളും ഈ അവസരത്തിൽ സ്വാമിയെ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വജനങ്ങളിൽ വടക്കും തെക്കുമുള്ള പല പ്രധാന യോഗ്യന്മാരും ഈ അവസരത്തിൽ കൂടക്കൂടെ അവിടെവന്നു സ്വാമിയെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രമേണ ശിവഗിരിമാത്തിൽ ഒരു പൊതുകുഷേത്രവും ഒരു ഉയർന്ന തരം സംസ്കൃതവിദ്യാമന്ദിരവും സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ശിവഗിരിമഠത്തെ തന്റെ മതസംബന്ധമായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമാക്കണമെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായത്തെ സ്വാമി വെളിപ്പെടുത്തി. 1083 ചിങ്ങം 13-ാം തീയതി സ്വാമി പരസ്യമായി ഇതിലേക്ക് സ്വജനങ്ങളിൽനിന്നും ധനസഹായം അപേക്ഷിച്ച് ഒരു ചെറിയ വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

ഈ സമയത്ത് തലശ്ശേരിയിൽ സ്വജനങ്ങളുടെ വക കുഷേത്രത്തിന്റെ പണികൾ പൂർത്തിയായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കോഴിക്കോട്ടും ഒരു കുഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ആലോചനകൾ എല്ലാം കഴിച്ച് അതിന്റെ പ്രാരംഭക്രിയകൾക്ക് ഒരുക്കം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതു സംബന്ധിച്ചു സ്വാമിയെ അവിടുത്തേക്കു ക്ഷണിപ്പാൻ മ. രാ. രാ കല്ലികൽ രാരിച്ചൻമൂപ്പൻ മുതലായ മാനുന്മാർ ശിവഗിരിയിൽ വന്നിരുന്നു. അവരെ എല്ലാം മുൻകൂട്ടി മടക്കി അയച്ചിട്ട്, സ്വാമി 1088 തുലാം 24-ാം തീയതി രാത്രി ഏതാനും അനുകൂലമായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. കൂടെയുള്ളവർ നിർബന്ധിക്കയാലാണ് താൻ പുറപ്പെടുന്നതെന്നും ഉള്ളിൽ അശേഷം ഉത്സാഹം തോന്നുന്നില്ലെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു യാത്രാരംഭത്തിൽ സ്വാമി വളരെ മടിച്ചു. 27-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം ആലുവായിൽ എത്തി, പിറൊദിവസത്തെ മെയിൽ വണ്ടിയിൽ

കോഴിക്കോട്ടേക്കുപോവാൻ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് പരി
 ജനസഹിതം രാത്രി തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനുസമീപം ഒരു
 കെട്ടിടത്തിൽ താമസിച്ചു. ആ കെട്ടിടം ഇപ്പോൾ ആലു
 വാ അദ്വൈതാശ്രമംവക ഒരു മഠമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.
 രാത്രി 12 മണിக்கு സ്വാമിക്ക് അവിടെവെച്ച് അതി
 സാന്തതിന്റെ ലക്ഷണം ആരംഭിച്ചു. ഒരു മണിക്കൂർ
 കഴിഞ്ഞു ചർദ്ദികൂടി തുടങ്ങുകയും ഭയങ്കരമായ
 വിഷ്കൂചികയാണെന്നു വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
 ആരംഭം മുതൽ തന്നെ സ്ഥലത്തെ അപ്പാത്തിക്കിരി
 യെക്കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സ വളരെ ജാഗ്രത
 യോടെ ചെയ്യുകയും സകലവിധമായ ശുശ്രൂഷക
 ളും യാതൊരു ന്യൂനതയും കൂടാതെ, കൂടെയുള്ളവർ
 നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ദീനം ഭയങ്ക
 രമാംഗിയം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. പിറ്റേ
 ദിവസം പകൽ 12 മണിയോടുകൂടി പ്രജ്ഞ അശേഷം
 കെടുകയും നാഡി നിന്നുപോകയും ശരീരം തണുത്തു
 മരവിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ കൂടെ
 യുണ്ടായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരിൽ 'കൊച്ചുമായിറററി'
 ആശാൻ എന്ന ഒരാൾക്കുകൂടി ദീനം ആരംഭിച്ച് അദ്
 ഭേഹം മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഡാക്ടറുടെ അഭി
 പ്രായം അദ്ഭേഹത്തിന്റെ സുഖക്കേടു ശമിക്കുമെന്നും
 സ്വാമിയുടെത് അസാദ്ധ്യം എന്നും ആയിരുന്നു. ഈ
 സമയത്ത് കോഴിക്കോട്ടു തീവണ്ടിയാഫീസിലും സമീ
 പപ്രദേശങ്ങളിലും മെയിൽ വണ്ടിയിൽ സ്വാമിവന്നി
 റങ്ങുന്നതുകാണാൻ എതിരേൽക്കാനുപായി കൂടി
 യിരുന്ന പുരുഷരത്തിനു കണക്കില്ലായിരുന്നു. ആലു
 വായിൽ സ്വാമിയുടെ സകല ശുശ്രൂഷകളും അവസാ
 നിപ്പിച്ചു കണ്ണീർ വാർത്തുകൊണ്ട് വിഷണ്ണന്മാരായി
 നിലകുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെയും പരിജനങ്ങളുടെയും
 ഈ സമയത്തെ ഹൃദയസ്ഥിതി പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ കഴി
 യാത്തതായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 12

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ടു സ്വാമി ആ മഹാ
 ഭോഗത്തിൽനിന്നും, അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ഉപദ്രവ
 ങ്ങളിൽനിന്നുമെല്ലാം അദ്വൈതകരമാംവണ്ണം രക്ഷപ്പെ
 ട്തു. മുമ്പൊരിക്കൽ യോഗം ശീലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നകാല
 ൽ നെയ്യാറ്റുപുഴയ്ക്കടുത്ത അരിമാന്തൂർ എന്ന ഗ്രാമ
 ൽയിൽവെച്ച് സ്വാമിക്ക് ഇതുപോലെ വിഷുചിക ബാ
 ധിച്ചു. അന്നു സകല ചികിത്സകളും നിറുത്തി
 സ്വാമി സ്വസ്ഥമായിരുന്നപ്പോൾ ഭോഗംപെട്ടെന്നു
 മാറി സുഖം വന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധ ഡാ
 ക്റ്ററായ റാവുസാഹിബ് കെ. കൃഷ്ണൻ അവർകൾ
 സ്വാമിയെ ആലുവായിൽ നിന്ന് ചികിത്സയ്ക്കാ
 യി പാലക്കാട്ടുകൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന
 അവസരത്തിൽ അവിടത്തെ സ്വജനങ്ങളുടെ വക
 യായി സ്ഥലത്ത് ഒരു ക്ഷേത്രവും സഭയും ഏർപ്പെ
 ടുത്തു. അതിനെപ്പറ്റി ചില ആലോചനകൾ എല്ലാം നട
 ന്നു. ധനു 8-ാം തീയതി സ്വാമി അവിടെ ഒരു ക്ഷേത്ര
 ൽയിനായി ആഘോഷപൂർവ്വം കുറ്റി തറയ്ക്കുകയും
 ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത ദിവസം സ്വാമി കോഴിക്കോ
 ടെത്തി. സ്വാമിയെ സ്വീകരിപ്പാൻ കോഴിക്കോട്ടെ സ്വ
 ജനങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ സ്തുത്യർഹ
 ങ്ങളായിരുന്നു. 12-ാം തീയതി കാലത്ത് അതിക്രമ
 മായ ആഘോഷത്തോടുകൂടി സ്വാമി കോഴിക്കോട്ടു
 ശ്രീകണ്ഠേശ്വര ക്ഷേത്രത്തിനു കുറ്റിതറച്ചു. 15-ാം
 തീയതി രാവിലെ ആനി ഹാളിൽ (Annie Hall) വെച്ച്
 സ്ഥലം തീയോസഫി സഭയിലെ അംഗങ്ങളും വിദ്വാ
 ന്മാരുമായി ഏതാനും ബ്രാഹ്മണരും നായന്മാരും
 ചേർന്നു സ്വാമിക്ക് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു.
 അവർക്ക് സ്വാമിയെപ്പറ്റി തോന്നിയ കേൾവി പെരുമാ
 ള്ളങ്ങൾ ടി മംഗളപത്രത്തിൽനിന്ന് താഴെ പകർത്തുന്ന
 വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു പെളിവാകുന്നതാണ്.

ഏവം സദ്യർമ്മകർമ്മാചരണ വിഷയിണിം
 ബുദ്ധി മസ്മാകമത്രാ
 ധാതും കാരുണ്യപൂർവ്വം നിജനിലയ-
 മപാഹായ ചാഭ്യാഗമഭ്യത്
 ശ്രീമന്നാരായണാഖ്യ : ശിവഗിരിനിലയാ-
 ധീശ്വരോ ദേശികോയം
 തസ്മാത് സന്തുഷ്ടചത്താ വയമപി
 തനുമഃ സ്വാഗതംഃ വന്ദനം ച.

We.....recognising in you a born leader of men, a genuine descendant of the ancient saints of our mother land, a true Bramhānā soul sent out by the guardians of humanity for the uplifting and redemption of a community whose spiritual interest those who call themselves high-caste have grown so sadly oblivious.

(സ്വാമി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ- ബ്രാഹ്മണാത്മാവാകുന്നു)

ഈ യാത്രയിൽ സ്വാമി തലശ്ശേരിവരെ പോകയും അവിടെ ക്ഷേത്രസംബന്ധമായും “ജ്ഞാനോദയോഗം” സംബന്ധിച്ചും തൽപ്രവർത്തകന്മാരുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ നടന്നിരുന്ന ചില തർക്കങ്ങളേയും കുഴപ്പങ്ങളേയും പറഞ്ഞുതീർക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാമി സ്വല്പദിവസം കൂടി വടക്കേ മലയാളത്തുള്ള പല ചെറിയ പട്ടണങ്ങളും നഗരങ്ങളും സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടു താമസിച്ചു. മകരമാസത്തിൽ സ്വാമി കണ്ണൂർ സ്വജനങ്ങളുടെ വകയായ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനു കുററി തറയ്ക്കുകയും അവിടെനിന്നു മംഗലാപുരത്തു വില്ലവർ എന്ന തുളുതീയരുടെ വകയായി ഒരു ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവൃത്തികൾക്കായി അവിടം വരെ പോവുകയും ചെയ്തു. 1083 കുംഭം 1-ാം തീയതി തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നടത്തുകയും ക്ഷേത്രത്തിലെ

തന്ത്രാവകാശം ശാശ്വതമായി ശിവഗിരിമഠത്തിൽ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ജ്ഞാനോദയ യോഗക്കാരീൽനിന്ന് ഉടമ്പടി ഏഴുതിവാങ്ങി ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മടക്കത്തിൽ സ്വാമി കൊച്ചിയിൽ, കുമ്പളങ്ങി എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പഴയ ദുർഗ്ഗാക്ഷേത്രം പുതുക്കി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും അവിടെ നടന്നുവന്ന പൂരം തുളുളൽ, കൂരുതി മുതലായ നിഷിദ്യാചാരങ്ങളെ നിർത്തൽചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ആ ആണ്ടു മടം ഇടവം ഈ മാസങ്ങളിൽ ശിവഗിരിയിലെ ധർമ്മകാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു സ്വാമി കൊല്ലം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 13

1084 ചിങ്ങം 26-ാം തീയതി (ചത്തം) സ്വാമിയുടെ 53-ാമത്തെ ജന്മനക്ഷത്രാഘോഷമായിരുന്നു. അന്നു ശിവഗിരിയിൽ സ്വജനങ്ങളുടെ ഒരു യോഗം കൂടുകയും സ്വാമി “ശാരദാമം”ത്തിന് അടിസ്ഥാനക്കല്ലുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. “ജനനീനവരത്നമഞ്ജരി” എന്ന മധുരഗംഭീരമായ ചെറിയ സ്തോത്രകൃതി സ്വാമി ഇക്കാലത്തു ശിവഗിരിയിൽവെച്ചു നിർമ്മിച്ചതാണ്. ശിവഗിരി മഠത്തിൽ അപ്പാരം മഠം വക പണികൾക്കു പുറമേ മതസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രപഠനങ്ങൾ, പാരായണം മുതലായവയും നിയമേന നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പാണ്ഡിത്യമുള്ള പല ശിഷ്യന്മാരും ഗീത, ഉപനിഷത്തുകൾ, വാസിഷ്ഠം, സൂതസംഹിത മുതലായ പ്രൗഢ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ സ്വാമിമുമ്പേന കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുകയും അവയെ ചർച്ചചെയ്യുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ക്ഷേത്രസംബന്ധമായ തന്ത്രങ്ങൾ സാമുദായികമായ സംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ മുതലായവ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്തിൽ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരുന്നു. സ്വജനങ്ങളുടെ വിവാഹം, അപരകർമ്മങ്ങൾ, ശ്രാദ്ധം, ക്ഷേത്രപിണ്ഡം മുതലായവ മഠ

ത്തിൽനിന്നും വൈദികൻമാരെ അയച്ചു ശാസ്ത്രരീതിയാൽ ചെയ്തു കൊടുത്തിരുന്നു. ഇടവമാസത്തിൽ എറണാകുളത്തു വച്ചു കൂടിയ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ ഓമതു വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിൽ മതസംബന്ധമായും ആചാരപരിഷ്കരണസംബന്ധമായുമുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ യോഗം ദൃഷ്ടി വയ്ക്കേണ്ട സാരമായ ചില സംഗതികളെപ്പറ്റി സ്വാമി എഴുതി അറിവിക്കയും ആ വിഷയങ്ങളിൽ പൊതുജനങ്ങളെ അതുമൂലം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുൻപ് വടക്കേ മലയാളത്തെ സ്വജനങ്ങളിൽ അനേകായിരം ആളുകൾ ആണ്ടുതോറും കൊട്ടിയൂർ എന്നുകൂടി പറയാറുള്ള തൃച്ചംബരത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇളനീരഭിഷേകത്തിനു പോയി അനവധി പണം വൃഥാ ചെലവുചെയ്യുകയും കാണിക്ക ഇടുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു നിറുത്തി അവരുടെ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളെ തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ടതാലോചിക്കുകയും തന്റെ ആ ആഗ്രഹം ജനങ്ങൾ അറിവാനായി പത്രദ्वാരാ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇടവം 29-ാം തീയതി ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ അതിക്രമമായ വിധത്തിൽ അഭിഷേകോത്സവം നടന്നു. ഒരു വലിയ സംഖ്യ നടവരവും ഉണ്ടായി. അക്കുറി കൊട്ടിയൂർ പതിവുപോലെ പോയ തീയതിൽ പലരും ഭാഗ്യദോഷത്താൽ പുഴയിലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചുപോയ വസ്തുത ശേഷമുള്ളവർക്കു സ്വാമിയുടെ വാക്കിൽ വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്ന സംഗതിയും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. സന്യാസികളായ ശിഷ്യൻമാരിൽ യോഗ്യതയുള്ള ചിലരെ സ്വാമി ഈ അവസരത്തിൽ മതം, സഭാചാരം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു ജനങ്ങൾക്ക് അറിവും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ ചില പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും അയച്ചിരുന്നു. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ശിവഗിരി മാത്തിനു സമീപമായി

സ്വാമി മഠത്തിലേക്കു കുറെ ഭൂസ്വത്തുക്കൾ വിലയായും ഒറിയായും വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

1085 ധനു 16-ാം തീയതി ശിവഗിരിവിട്ടു സ്വാമി വീണ്ടും മംഗലപുരത്തേക്ക് തിരുനൽഃവലിവഴിയായി യഥാപുറപ്പെട്ട മദ്യേ മധുരയിലും മറ്റും ഏതാനും ദിവസം താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം കോഴിക്കോട്, മയ്യഴി, രാലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്പാല്പം വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു മംഗലപുരത്തെത്തി. മകരം 3-ാം നു അവിടത്തെ (ഇപ്പോൾ തൃപ്പതീശ്വരം എന്നു പറയുന്ന) ക്ഷേത്രത്തിന് ആഘോഷപൂർവ്വം കുററി തറയ്ക്കുകയും, മടങ്ങി കൂടും 2-ാം തീയതിയോടുകൂടി ശിവഗിരിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. മേടത്തിൽ വീണ്ടും സ്വാമി മലബാറിലേക്കു പോയി. ആ മാസം 29-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടു “ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം” എന്നു സ്വാമി ഒടുവിൽ നാമകരണം ചെയ്ത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കുമാഭിഷേകം നടത്തി. മംഗലപുരത്ത് കുററിത്തറച്ചതായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഷഡാധാരപ്രതിഷ്ഠ സ്വാമി 18-ാം തീയതി നടത്തി. മിഥുന മാസത്തിൽ സ്വാമി നെയ്യാറ്റുങ്കര, തിരുവനന്തപുരം ഈ ദിക്കുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, മഠത്തിലേക്ക് ധനാർജ്ജനം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ യത്നിക്കുകയും ചില വിലപിടിപ്പിച്ച ദാനാധാരങ്ങൾ എടുതിവാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

1086-തുലാമാസം മുതൽ തിരുവനന്തപുരം നെയ്യാറ്റുങ്കര ഈ താലൂക്കുകളിൽ സ്വജനങ്ങളുടെ ആചാര പരിഷ്കരണസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള ചില സംഗതികൾ സംബന്ധിച്ചു മകരം 5-ാം തീയതി കറുംകുളം എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു മഠം ഈശ്വര കൂടുംബത്തിൽ അതിക്രമമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു താലികെട്ടടിയന്തിരം പന്തലിൽ സ്വാമിചെന്നു പെട്ടെന്ന് കയറി അപ്പോൾതന്നെ മുടക്കുകയും, മേലാൽ ആ സ്ഥലം

ളിൽ ആരും താലികെട്ടടിയന്തിരം നടത്തരുതെന്നുപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശിവഗിരിമഠത്തിൽ സംസ്കൃതപാഠശാല ഈ അവസരത്തിൽ പൂർവ്വാധികം പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കു പുറമേ കണക്ക്, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ പാഠങ്ങൾ കൂടി ഏർപ്പെടുത്തുകയും അധികം അഭ്യാസകന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ അൽപത്തിൽ അധികപ്പെട്ടിരുന്നു. ശിവഗിരിയിലെ ശാരദാപ്രതിഷ്ഠ ഈയാണ്ടു മേടത്തിൽ നടത്തണമെന്നു സ്വാമി ആദ്യം ആലോചിച്ചു. ചില ഒരുകൾക്കു പൂർത്തിയാകാത്തതിനാൽ അപ്പോൾ നടത്താൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നെ 1087 ചിങ്ങത്തിൽ സ്വാമിയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം സംബന്ധിച്ചു നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഭാരവാഹികളിൽ ചിലരുടെ ഇടയിൽ ആലോചന നടന്നു. അന്നും സാധിച്ചില്ല. 1086 ഇടവത്തിൽ സ്വാമി കരുണാഗപ്പള്ളിയിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ അവിടെയുള്ള രണ്ടു പ്രധാന ഈഴവകുടുംബക്കാർ തമ്മിൽ നടന്നുവന്ന ഒരു ആപൽക്കരമായ മത്സരത്തെ രാജിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1088 കർക്കടകമാസത്തിൽ സ്വാമി ഏതാനും ദിവസം കുറാലത്തുപോയി വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. 87 കന്നി 21-ാം തീയതി ശിവഗിരിയിൽ വെച്ചു നടന്ന എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ 8-ാമതു വാർഷികപൊതുയോഗത്തിൽ സ്വാമി സംബന്ധിക്കുകയും ശാരദാപ്രതിഷ്ഠ നടത്തുന്നതിനായി യോഗം മുഖേന ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിച്ചു ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തുലാമാസത്തിൽ സ്വാമി പാപനാശം എന്ന തീർത്ഥസ്ഥലത്തുപോയി കുറേദിവസം വിശ്രമിച്ചു. ഈ യാത്രയിൽ തിരുനൽവേലി, മധുര, തഞ്ചാവൂർ ഈ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലുള്ള പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കുകയും അവിടെനിന്നു ധനുമാസത്തിൽ മലബാറിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഉത്സാഹിക്കാത്ത

തിനാൽ ശാരദാപ്രതിഷ്ഠ നടത്താൻ താമസം നേരിട്ടു ന്നതിൽ തനിക്കുള്ള വൈമനസ്യം കൊണ്ടു സ്വാമി ശിവ ഗിരിവിട്ടു സഞ്ചരിക്കയാണെന്നു ഈ യാത്രയിൽ ഒരു ജനശ്രുതി പരന്നു. സ്വാമിയെ ദീർഘസഞ്ചാരത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു അധികംപേർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒടുവിൽ യോഗം ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്വാമിയെ തലശ്ശേരിയിൽ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചു. ശാരദാ പ്രതിഷ്ഠ സംബന്ധമായ അവിടത്തെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അറിഞ്ഞും ആജ്ഞാപനങ്ങൾ വാങ്ങിയും മടങ്ങുകയും പ്രതിഷ്ഠ 88 മേടത്തിൽ നടത്താൻ യോഗത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരവാഹികളായ ജനങ്ങളുമായി ആലോചിച്ചും പ്രതിഷ്ഠാക്കമ്മിറ്റി മീറ്റിംഗ് കൂടിയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 14

1088 മകരമാസത്തിൽ സ്വാമി ആലുവായിലും അടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. മകരം 9-ാം തീയതി കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു മുന്നമ്പിനു സമീപം ചെറായി എന്ന സ്ഥലത്തു സ്വജനങ്ങളുടെ വകയായി ആരംഭിച്ച ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പണികൾ കാൺമാനും മറ്റുമായി അവിടെ പോവുകയും സ്ഥലം “വിദ്യാ പോഷിണിസഭ” വകയായി ഒരു മംഗളപത്രം സ്വീകരിക്കുകയും മതം, സഭാചാരം, വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യവസായം മുതലായ സകലമാർഗ്ഗങ്ങളിലും സ്വജനങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി സമ്പാദിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ സൂചിപ്പിച്ച് ഒരു സാരമായ മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു മടങ്ങി. ക്ഷണമനുസരിച്ചു താമസിയാതെ തന്നെ ടി സ്ഥലത്തേക്കു വീണ്ടും സ്വാമി പോവുകയും മേല്പറഞ്ഞ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും “ഗൗരി സ്വാമി” എന്നു നാമകരണം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലങ്ങളിൽ സ്വാമി ആലുവായിൽ കൂടക്കൂടെ താമസിക്കുകയും അവിടെ സ്ഥിരമായി എന്തെങ്കിലും ഒരു

സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അഭിലാഷത്തെ ഒരു വിധം തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ് അതു വിപ്ലവത്തുനിന്നും സ്വാമി വർക്കലൈ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന തുപോലെ ഇതുകാലത്തു ശിവഗിരിയിൽനിന്നും ആലുവായിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതാണ്ടു ശരിയായിരിക്കും. ആലുവായിൽനിന്നും സ്വാമി മംഗലപുരത്തേക്കു ക്ഷണം അനുസരിച്ചു പോകുകയും കുംഭം 10-ാം തീയതി അവിടത്തെ തീയരുടെ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കുംഭാഭിഷേകം നടത്തുകയും ആ ക്ഷേത്രത്തിനു “തൃപ്പതിശ്ചരം” എന്നു പേരിടുകയും ചെയ്തു. മംഗലപുരത്തെ തീയർ തൃപ്പതി വിഷ്ണു ക്ഷേത്രത്തിൽ ആണ്ടുതോറും വലിയ തീർത്ഥയാത്ര ചെയ്തുകയും അനവധി പണം അവിടെ കൊണ്ടുപോയി കാണിക്ക ഇടുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ആ കാണിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നും ദേവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം തൃപ്പതിയിലെ പ്ലാലേതന്നെ ഇന്നു ഇവിടെയും ഉണ്ടെന്നും സ്വാമി അവരോടുപദേശിച്ചിരുന്നു. “തൃപ്പതിശ്ചരം” എന്നു ക്ഷേത്രത്തിനു നാമകരണം ചെയ്തതുകൊണ്ടു ആ ഉദ്ദേശത്തിലായിരിക്കണം. തലശ്ശേരി ക്ഷേത്രത്തിനു സ്വാമി ജഗന്നാഥം എന്നു പേർ വിളിച്ചതും ഇതുപോലെ വേറൊരു ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽവെച്ച് ഒന്നിനായിലെ പൂരി എന്ന സ്ഥലത്തെ ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രം എററവും പൂരാതനവും മുഖ്യമായ ഒന്നാണ്. അവിടെ ജാതിവിചാരം അശേഷം ഇല്ലെന്നുള്ള ഒരു വിശേഷംകൂടിയുണ്ട്. തന്റെ കീഴിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾ എല്ലാം അങ്ങിനെയായാൽകൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹം സ്വാമിക്കുണ്ട്. അതിനെ സ്വാമി പല അവസരങ്ങളിലും പ്രവൃത്തിമൂലം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തലശ്ശേരി ക്ഷേത്രത്തിൽ ചില വർഗ്ഗക്കാർക്കു പ്രവേശം അനുവദിക്കുന്നതിനു തീയരിൽ പൂർവാചാര പ്രിയരായ ചിലർക്കു വിരോധം ഉള്ളതായി സ്വാമി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ക്ഷേത്രത്തിനു ജഗന്നാഥം എന്നു പേർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിഷയത്തിൽ തനിക്കുള്ള വിശാലമായ അഭിപ്രായം സ്വാമി ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുതാവുന്നു.

മംഗലപുരത്തെ ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠയോടു കൂടി സ്വാമിയുടെ ക്ഷേത്രസ്ഥാപനയത്നം കേരളത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തുനിന്നു മറ്റൊരറ്റം വരെ എത്തി വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അതിന്റെ യഥാക്രമമായ വളർച്ചയേയും നിലനിലപ്പിന്നേയും പറിയാണ് സ്വാമി ക്കു ചിന്തിക്കേണ്ടിയുള്ളത്. മുമ്പേതന്നെ തന്റെ മത സംബന്ധമായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമാക്കാനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ശിവഗിരിയിലെ പ്രതിഷ്ഠയും അതുസംബന്ധിച്ച ഏർപ്പാടുകളും എല്ലാം അതിന്റെ ഗൗരവത്തിനു തക്കവണ്ണം കേമമാക്കണമെന്നു സ്വാമി സങ്കല്പിക്കുകയും പ്രതിഷ്ഠാക്കമ്മറിക്കാർ അതിനെ അപ്രകാരംതന്നെ ധനസംസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രതിഷ്ഠാക്കമ്മററിയിലെ പ്രസിഡൻ്റ് ഡാക്ടർ പത്മപ്പു മുതലായ യോഗ്യന്മാർ തന്നെ സ്വാമിയെ പ്രതിഷ്ഠ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾക്കായി മംഗലപുരം വരെ പോയി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും പ്രധാനമായ സകല ഏർപ്പാടുകളും ഒരുക്കങ്ങളും സ്വാമിയുടെ ഹിതവും കല്പനയും അനുസരിച്ചു ചെയ്കയും ചെയ്തു. പ്രതിഷ്ഠ അവസരത്തിൽ ശിവഗിരിയിൽ സംഭാവനകളോടുകൂടി ഹാജരാകുന്നതിനു സ്വാമി പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയിട്ടുള്ള ചെറുതും വലുതും പൊതുവകയും പ്രത്യേകമാളുകളുടെ വകയുമായ 50-ഓളം ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കു വിജ്ഞാപനങ്ങൾ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. തപ്രകാരം പല ദൂരദേശത്തുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളെ ആനപ്പുറത്ത് എഴുന്നള്ളിച്ച് ശിവഗിരിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വാമിതന്നെ നിശ്ചയിച്ച പ്രകാരം 1088 മേടം 18-ാം തീയതി രാത്രി 3 മണിക്ക് ശിവഗിരിയിൽ മഹാദേവ പ്രതിഷ്ഠയും 5 മണിക്കുമുദ്ദേ ശാരദാ പ്രതിഷ്ഠയും സ്വാമി തന്റെ പാവനമായകയ്യാൽതന്നെ നിർവഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സം

ഗതികൾ എല്ലാം വിചാരിച്ചതിലും തുലോം അധികം ഭംഗിയായും കേമമായും മംഗളമായും കഴിഞ്ഞുകൂടി എന്ന് എങ്ങും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായ ശ്രുതി സ്വാമിക്കും കമ്മിററിക്കും സമുദായത്തിനു മുഴുവനും ചാരിതാർത്ഥ്യ ജനകമായിരുന്നു. പ്രാധാന്യംകൊണ്ടും പ്രൗഢി കൊണ്ടും ഇത്ര കേമമായ ഒരു മഹോത്സവം കേരളത്തിൽതീയർ ഇതിനുമുൻപ് ഒരിക്കലും കൊണ്ടാടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ.

അദ്ധ്യായം 15

ശിവഗിരിയിലെ പ്രതിഷ്ഠാക്ഷിണം സ്വല്പഭി വസം സ്വാമി ശിവഗിരിയിൽ താമസിച്ചു. അതിനു ശേഷം സന്യാസീശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലരെ മാത്തിൽ താമസിപ്പാനും ചിലരെ പുറത്തുപോയി മതസംബന്ധമായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായി യത്നിക്കാനും ആജ്ഞാപിച്ച് അയച്ചുകൊണ്ട് സ്വാമി വീണ്ടും വടക്കോട്ടേക്ക് യാത്രചെയ്തു. വഴിക്ക് ചേർത്തല ഇറങ്ങുകയും സ്ഥലത്തെ സ്വജനങ്ങൾ സ്വാമിയെ ഭക്തി ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കുകയും, ആലുവായിൽ ഒരു മാം പണിയുന്ന വകയ്ക്കായി കുറെ പണം ജനങ്ങൾ കാണിക്കവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നും സ്വാമി ആലുവായിലെത്തി താമസിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ തലശ്ശേരി “ജഗന്നാഥ”ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇടവ്വാസത്തെ ഇളംനീരഭിഷേകത്തിന് സ്വാമിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യപ്പെട്ട് ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ വന്നു ക്ഷണിക്കുകയും വീണ്ടും സ്വാമി തലശ്ശേരിക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ സ്വാമി ആലുവായിൽ ഒരു സ്ഥാപനം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യക്ഷമായി ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ അന്നത്തെ ഇളംനീരഭിഷേകം സംബന്ധിച്ചുള്ള നടവരവിൽ ഒരുഭാഗം ആലുവായിലെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചിലവിലേക്കായി

സമർപ്പിക്കാൽ ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ തീർച്ചയാക്കുകയും അപ്രകാരം ചെയ്കയും ചെയ്തു. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നും സ്വാമി ഉടനെ ആലുവായ്ക്കു മടങ്ങുകയും അവിടെ മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഇപ്പോൾ സ്വാമി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ പുഴവക്കത്തുള്ള പരമ്പ് തീരെയുതിവാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

കർക്കിടകത്തിൽ വീണ്ടും സ്വാമി ശിവഗിരിയിലും അവിടെനിന്നും അരുവിപ്പുറത്തും എത്തി വിശ്രമിക്കുകയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും 1088 കന്നിമാസത്തോടുകൂടി ആലുവായ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുറുമാനം ശിവരാത്രി സംബന്ധിച്ച് ആലുവായിൽ സ്വാമി ഒരു വലിയ സഭവിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ഒരു സംസ്കൃത വിദ്യാമന്ദിരം സ്ഥാപിക്കു മൂതലായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിദ്യാമന്ദിരം സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി വീണ്ടും സ്വാമി മലബാറിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും അനേകം ധനവാന്മാർ അതിലേക്കായി വലിയ സംഖ്യകൾ കൊടുപ്പാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. മീനത്തിൽ സ്വാമി ശിവഗിരി, അരുവിപ്പുറം ഈ സ്ഥലങ്ങളിലും കൊല്ലത്തും ഏതാനും ദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും മേടത്തിൽ ആലുവായ്ക്കു മടങ്ങി അവിടെനിന്നും സ്വല്പദിവസം നീലഗിരിയിൽ പോയി വിശ്രമിക്കുകയും മടക്കത്തിൽ പാലക്കാട് ഇറങ്ങുകയും അവിടെ സ്വല്പം താമസിച്ച് ആലുവായിൽ തിരിയെ എത്തി വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

1089-ാമാണ്ടു ചിങ്ങമാസം മുതൽ വൃശ്ചികംവരെ അധികദിവസവും സ്വാമി ആലുവായിൽ വിശ്രമിക്കുകയും അവിടെ നിന്നു വടക്കോട്ടു സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ കൊല്ലം, കാർത്തികപ്പള്ളി ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും കാർത്തികപ്പള്ളി ആലുംമുട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ നിന്നു ചന്ദ്രാസിൽ അവരുടെ വകയായുള്ള 13000 ക. വിലപിടിക്കുന്ന ഒരു വീടും

പറമ്പും ഭാഗമായി സ്വാമിക്ക് ഏഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ സ്വാമി ആലുവാപുഴവക്കിൽ തീരുവാനായി പറമ്പിൽ ഒരു ചെറിയ ആശ്രമം പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആശ്രമത്തിനടുത്തു പറവൂർ വടക്കേക്കര മുത്തകുന്നത്തു ശ്രീനാരായണമഠല ക്ഷേത്രക്കാർ വാങ്ങി സ്വാമിക്ക് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന, തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനു സമീപമുള്ളതും സ്വാമി മുൻപ് വിഷുചിക പിടിപെട്ടപ്പോൾ താമസിച്ചിരുന്നതുമായ കെട്ടിടത്തെ പുതുക്കി അതിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും സന്യാസികളും മറ്റും താമസിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മഠം ആക്കുകയും ഒരു അദ്ധ്യാപകനെ വെച്ചു സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മകരത്തിൽ സ്വാമി ശിവഗിരിയിൽ ആദ്യമായി പൂയം മഹോത്സവത്തിന് ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ഉത്സവം മംഗളകരമായും കേമമായും നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഈകൊല്ലം മേടമാസത്തോടടുത്ത്, അന്നു തിരുവിതാംകൂർ ചീഫ് ജസ്റ്റീസായിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ടിവാൻ മ.രാ.രാ. മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ അവർകൾ സ്വാമിയെ ആലുവായിൽവെച്ചു സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. മേടത്തിൽ ആലുവാവെച്ച് അതികേമമായി നടത്തപ്പെട്ട എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ 11-ാം വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിൽവെച്ചു മാറിപ്പോയ ടിവാൻ രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ സ്വാമിയെ കാണാൻ മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ആ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാമി കുറാലത്തു വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ സാധിച്ചില്ല. മേടം അവസാനത്തിൽ സ്വാമി ടങ്ങി ആലുവായ്ക്കു വരുന്ന മദ്യത്തിൽ കേരളീയ നായർസമാജം പ്രവർത്തകന്മാർ സ്വാമിയെ കോട്ടയത്തുവെച്ചു നടത്തിയിരുന്ന ടി സമാജത്തിന്റെ വാർഷികയോഗത്തിൽ സംബന്ധിപ്പാനായി സൽക്കാരപൂർവ്വം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകയും സ്വാമി ടി സമാജത്തിൽ ഹാജരാകയും സഭയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന സർവ്വജനങ്ങളുടെയും അസാമാന്യമായ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്ക് ഏക ലക്ഷ്യമായി തീരുകയും ചെയ്തു. കോട്ടയത്തുനിന്നു

സ്വാമി ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ എത്തി സ്വല്പദിവസം താമസിച്ചു, അവിടെനിന്നും ഇടവത്തിൽ മലബാറിൽ പോയി മടങ്ങിവന്നു. മിഥുനത്തിൽ കൊല്ലത്തുവന്നു. അവിടെനിന്ന് ഏതാനും മാനുഗൃഹസ്ഥന്മാരും ബ്രഹ്മചാരികളും ഒന്നിച്ചു കുറാലം മുതലായ പല പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളും സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടു യാത്ര ചെയ്തു. മദ്രാസിലെത്തി സ്വല്പദിവസം താമസിക്കുകയും അവിടെനിന്നു ബാംഗ്ലൂർവരെ പോയി ആലുവായ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. 1090-ാ മാണ്ടു ചിങ്ങമാസത്തിൽ സ്വാമി ചെങ്ങന്നൂർ, തിരുവല്ല ഈ താലൂക്കുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. സ്വജനങ്ങൾ സ്വാമിയെ ഏറ്റവും കേന്ദ്രീകൃതസ്വരൂപം അതാതുസ്ഥലങ്ങളിൽ എതിരേല്ക്കുകയും സൽക്കരിക്കുകയും ആലുവാ സ്ഥാപിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്ന വിദ്യാലയത്തിനു ധനസഹായം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ അന്യവർഗ്ഗങ്ങളിലെ പല മാനുന്മാരും സ്വാമിയെ ആദരിക്കുകയും പൊതുവകയായുള്ള ചില സഭകളിൽ സ്വാമി സന്നിഹിതനാകുകയും ചെയ്തു, പുലയർ മുതലായ എളിയ വർഗ്ഗക്കാരുടെ മേൽ ജനങ്ങൾക്ക് അനുകമ്പതോന്നേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാമി പലരോടും സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിക്കുകയും സ്വാമി പ്രതൃഷ്ഠയായി ആ വർഗ്ഗക്കാരുോടു ഭേദമില്ലാതെയും പ്രത്യേകം സ്നേഹപൂർവ്വമായും പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. സ്വാമിയുടെ ഈ സ്നേഹ പ്രകടനം ആ സ്ഥലത്തെ സ്ഥിതിക്കു പ്രത്യേകം ആവശ്യം തന്നെ ആയിരുന്നു.

ധനുമാസത്തിൽ സ്വാമി ശിവഗിരിയിലെത്തി സ്വല്പം വിശ്രമിക്കുകയും അവിടെനിന്നും അരുവിപ്പുറത്തു പോയി താമസിക്കുകയും സമീപസ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. നെയ്യാറ്റുങ്കര പുലയർക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ അന്യജാതിക്കാരിൽ നിന്നു നേരിട്ട ഉപദ്രവങ്ങളിൽ സ്വാമി അത്യന്തം സഹതപിക്കുകയും സ്വവർഗ്ഗക്കാരുടെ അനുകമ്പ അവരിൽ

സ്ഥിരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സ്വകാര്യമായി
 വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനവ
 ധി പുലയരും അവരുടെ സമുദായ പ്രധാനികളും സ്വാ
 മിയെ വന്നു സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹവും സദുപദേശ
 ങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാമിയുടെ
 ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു വിഷയം എസ്.
 എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ ആചാരസംബന്ധമായും
 മതസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള ഉദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ
 വരുത്തുന്നതിനും അതിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ പൂർവ്വാ
 ധികം പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി സ്വജനങ്ങൾ അ
 ധിവസിക്കുന്ന ദേശങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ കരകൾതോറും
 ദേശസഭകൾ ഏർപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു.
 എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം പോലെതന്നെ ദേശസഭ
 കളും കേരളത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റമായ നെയ്യാറ്റുങ്കര
 താലൂക്കിൽ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചുതുടങ്ങുകയും,
 ക്രമേണ മറ്റു താലൂക്കുകളിലും രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപി
 പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ സ്വാമി അരു
 വിപ്പുറത്ത് അതിനായി കുറേ ദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും
 സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങളെ ആ വിഷയത്തിൽ പ്രേരിപ്പിക്ക
 യും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ തിരുവി
 താംകൂറിന്റെ തെക്കുകിഴക്കേ അതിർത്തിയും, തമിഴ് പ്ര
 ദേശവുമായ തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം, ഈ താലൂക്കു
 കളിലെ സ്വജനങ്ങൾ സ്വാമിയെ ക്ഷണിച്ച് ആ സ്ഥല
 ങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും തോവാള കടുക്കറ എ
 ന്ന സ്ഥലത്തും അഗസ്തീശ്വരത്തു കോട്ടാർ നഗരത്തി
 ലും സ്വാമി ഒന്നുരണ്ടു ദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്
 തു. ഈ അവസരത്തിൽ സ്വാമി അവിടെ ആട്, കോഴി
 മുതലായ ജന്തുക്കളെ ബലികഴിച്ചുവന്ന അനേകം ദുർ
 ഭേദക്കുളുടെ പീഠങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ സമ്മതംവാങ്ങി
 ഇടിച്ചുകളയുകയും ചില ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടന്നു
 വന്ന പ്രാണിഹിംസയെ നിർത്തൽചെയ്തു സാത്വി
 കരീതിയിലുള്ള ആരാധനാക്രമം നടപ്പാക്കുകയും ചെ
 യ്തു. ഈ നഗരത്തിൽ വാകയടിത്തരുവു ആറുമുഖ
 പ്പെരുമാൾ പിള്ളയാർ ദേവസ്വവും സമുദായവും വക

കാര്യങ്ങൾക്കു സമുദായങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള കക്ഷി മത്സരം നിമിത്തം ഉണ്ടായിരുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾ എല്ലാം ഈ അവസരത്തിൽ സ്വാമി പറഞ്ഞു തീർത്തു രാജിപ്പെടുത്തുകയും മേലാൽ ഈ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു സ്വാമി ശിവഗിരിയിൽ പുയമഹോത്സവം സംബന്ധിച്ചു സന്നിഹിതനായിരിക്കേണമെന്നുള്ള ഉത്സവ ഭാരവാഹികളുടെ കേന്ദ്രീകൃതമായ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു ശിവഗിരിയിൽ എത്തി. ശിവഗിരി മഹാദേവ പ്രതിഷ്ഠ ശാരദാ പ്രതിഷ്ഠയോടുകൂടി പെട്ടെന്നു ആലോചിച്ചു ചെയ്ത ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നും അതു വേണ്ടത്ര പൂർവ്വാലോചനയോടും ക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്ക മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷവും ചെയ്തതല്ലെന്നുമുള്ള വസ്തുത പരസ്യമാണ്. പ്രതിഷ്ഠാദിവസം മുതൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ഓലപ്പുര മാത്രമാണുള്ളത്. ക്ഷേത്രപ്പണി ജനങ്ങൾ വേഗം ആരംഭിച്ചു പൂർത്തിയാക്കുമെന്നായിരുന്നു സ്വാമി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ശിവഗിരി വിട്ടു പ്രതിഷ്ഠാനന്തരം സ്വാമി ആലുവായിൽ താമസം ആരംഭിച്ചതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ക്രമേണ അങ്ങോട്ടേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ശിവഗിരിയിലെ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉത്സാഹം എന്താണ്ടു കുറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു ക്ഷേത്രപ്പണി ആരംഭിപ്പാൻ താമസം നേരിട്ടത്. എന്നാൽ സമുദായത്തിൽ പല യോഗ്യന്മാരും യോഗം ഭാരവാഹികളും സദാ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടും പണി ആരംഭിപ്പാൻ ഒരു നല്ല അവസരത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മാണിരുന്നത്.

ഉത്സവം സംബന്ധിച്ചു ശിവഗിരിയിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവിടെ നിർമ്മിക്കേണ്ട ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മാതൃകയേയും വലിപ്പത്തേയും മറ്റും പറ്റി സ്വാമി ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചില അഭിപ്രാ

യങ്ങൾ എല്ലാം പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അനുമാനിക്കാവുന്നതായി സ്വാമിയുടെ അഗാധമായ ഹൃദയത്തിൽ ഇപ്പോൾ കിടക്കുന്ന മറ്റൊരു പാവനമായ അഭിപ്രായം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ സന്യാസികളും ബ്രഹ്മചാരികളും അടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേകസംഘം സ്ഥാപിച്ചും അത്മമൂലം ജാതി മത ഭേദംകൂടാതെ വൊതുവിൽ നാട്ടിനും ജനങ്ങൾക്കും ഒന്നുപോലെ ആദ്യാത്മികമായ ശ്രേയസ്സും സദാചാരസംബന്ധമായും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായും ഉള്ള അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു യത്നംനിപാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നു ഉള്ളതാകുന്നു.

സ്വാമിയുടെ സംക്ഷിപ്തമായ ഈ ജീവചരിത്രം തൽക്കാലം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ വായനക്കാർ അതിമനോഹരമായ അവിടത്തെ ജീവചരിത്രഗാത്രത്തിന്റെ അസ്ഥികൂടം എന്നുമാത്രം കരുതിയാൽമതി.

അനുബന്ധം 1

കൊ. വ: 1090 മുതൽ സമാധി വരെ
ഗുരുദേവന്റെ ജീവിതത്തിലെ
പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ

1090

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം.

മെഴുവേലി ആനന്ദഭൂതേശ്വരം ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു പോകുന്നവഴി കമ്മാളസമുദായക്കാർക്കുവേണ്ടി സിദ്ദേശ്വരം എന്ന ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനം.

സരസകവി മുലൂരിന്റെ വസതിയായ കളരിവീടു സന്ദർശനം.

അഞ്ചുതെങ്ങു ജ്ഞാനേശ്വര ക്ഷേത്ര പത്രിഷ്ഠം.
പഴനിക്ഷേത്ര സന്ദർശനം.

1091

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമം സംസ്കൃത സ്കൂൾ ഉദ്ഘാടനം.

രമണമഹിർഷിയുടെ ക്ഷണം. തിരുവണ്ണാമലയിൽ വിശ്രമം.

1092

ഷഷ്ടിപൂർത്തി ആഘോഷങ്ങൾ.

മിശ്ര വിഹാഹസന്ദേശം.

തൃശ്ശൂർ കുർക്കഞ്ചേരി ക്ഷേത്ര പത്രിഷ്ഠം.

കാഞ്ചീപുരത്തേക്കും അവിടെനിന്നും ജസ്റ്റീസ് സദാശിവയ്യർ, ജസ്റ്റീസ് ചെറുവാരീയിൽ കൃഷ്ണൻ ഇവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം മദ്രാസിലേക്കും യാത്ര.

കാഞ്ചീപുരം ശ്രീനാരായണസേവാശ്രമസ്ഥാപനം. മദ്രാസിൽ ചിന്താദ്രിപ്പേട്ട അദ്വൈതാശ്രമസ്ഥാപനം.

1094

കൊളമ്പുയാത്ര. തിരുവല്ലാ കണിക്കുറുപ്പുകൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ്റെ ഈഴവീകരണം.

1096

മദ്യവർജ്ജന സന്ദേശവും ഏകജാതി സന്ദേശവും. കാരമുക്കു ക്ഷേത്ര പ്രതിഷ്ഠ. ആലുവായിൽ സമസ്തകേരള സഹോദര സമ്മേളനം.

1097

തൃപ്പാങ്ങുളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കൊല്ലം പെരിനാട് എസ്. എൻ. ഡി. പി. വിശേഷാൽ സമ്മേളനം. മുരുകുന്തുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ 'സത്യം, ധർമ്മം, ദയ, ശാന്തി' എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയ 'പ്രഭാ പ്രതിഷ്ഠ'.

1098

വർക്കലവച്ചു രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിൻ്റെ സന്ദർശനം, പാണാവള്ളി ശ്രീകണ്ഠേശ്വര ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ

1099

മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ ചരമം.
 ആലുവാ സർവ്വമത സമ്മേളനം.
 വൈക്കം സത്യാഗ്രഹാരംഭം.

1100

ശിവഗിരിയിലെ മാതൃകാപാഠശാലയുടെ ശിലാ
 സ്തംഭാപനം.
 സത്യാഗ്രഹാശ്രമ സന്ദർശനം.
 സപ്തർണ്ണ ഹിന്ദുജാമാംഗങ്ങൾക്ക് ശിവഗിരിയിൽ
 സ്വീകരണം.
 ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വാമിസന്ദർശനം (വർക്കല)
 ഗാന്ധിജിക്ക് ആലുവാ ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകര
 ണം,

1101

ബോധാനന്ദ സ്വാമികൾക്കു പിൻഗാമിയായി അ
 ഭിഷേചനം.
 ബ്രഹ്മവിദ്യാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്തംഭാപനം.
 ദിവൻ വാട്സിന്റെ ശിവഗിരി സന്ദർശനം.
 ഗുരുവിന്റെ വിൽപ്പത്രം.

1102

സത്യവ്രതസ്വാമികളുടെ സമാധി.
 വീണ്ടും സിലോൺ നന്ദർശനം.
 തൃപ്പാദങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പള്ളാത്തുരുത്തു
 എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം,
 സംഘടനാസന്ദേശം.
 കളവംകോടം ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ (ഓശാന്തി എന്ന്
 ഴുതിയ നിലക്കണ്ണാടി)

ശ്രീനാരായണ ധർമ്മസംഘസംഗ്രഹം.

തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ലോഹപ്രതിമാസംഗ്രഹം.

കോട്ടയത്തുകൂടിയ എസ്. എൻ. ഡി. പി. വിശേഷാൽ പൊതുയോഗത്തിൽ വെച്ച് 108 ശാഖായോഗങ്ങളുടെ രജിസ്ട്രേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വിതരണം.

വൈക്കം വെല്ലൂർ മഠത്തിൽവെച്ചു മുദ്രകുട്രാശരോഗാരംഭം.

സമാധി (കന്നി 5; 1928 സെപ്റ്റംബർ 20)

ഷഷ്ടിപൂർത്തി മംഗളാശംസകൾ

i

പരോപക്രമിയൊന്നുതാൻപരമധർമ്മമെന്നോർത്തുകൊ-
ണ്ടാരോവിധപരിശ്രമം സഫലമാചരിച്ചങ്ങനെ
ഉരുപ്രസൂത കീർത്തിയാൽ മഹിമയുറ്റ നാരായണൻ
ഗുരുത്തമനു മംഗളം മഹിതഷഷ്ടിപൂർത്ത്യുത്സവേ.

(എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ
എം. എ; എം. ആർ. എ. എസ്.)

താരാപുഷ്പങ്ങൾ ചിന്നിപ്പലപറവകൾതൻ
കൊഞ്ചലാൽ സ്തോത്രമോതി
സ്ഫാരാകാശച്ചെരാതിൽത്തരുണ ദിനകര-
പ്പൊൻവിളക്കും കൊളുത്തി
ആരാലും പൂജനീയ സ്ഥിതി പുലരുമുഷ-
സ്സന്ധ്യതാൻ താനിതാ, പേർ
ത്താരാധിക്കുന്നു നാരായണയതി ഗുരുവിൻ
ഷഷ്ടിപൂർത്ത്യുത്സവത്തെ.

പാരിൽധർമ്മമുയർത്തുവാൻ യദുകുലേ
പണ്ടെന്നപോലീഴവ-
നാരിൽ സ്വാമിപിറന്ന മാസമിതിലാ-
ണേവർക്കുമോണോത്വം!
ആരിമ്മട്ടിലഖണ്ഡമംഗളനഹോ!
സദ്യോഗവിദ്യാമൃതം
പൂരിക്കും പുതുചന്ദ്രനേ! ജയചിരം
നാരായണശ്രീഗുരോ!

വള്ളത്തോൾ നാരായണമെന്നോൻ

നാനാവിഷയവിമോഹ-

ജ്ഞാനാനന്ധ്യം നീക്കി നന്മഹസ്സെഴുപോൻ
ശ്രീനായണ ഗുരുസുധി
വാനാളും തരണിപോലെ തെളിയട്ടെ.

പന്തളത്തു കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ

തന്നാകളെപ്പുലർത്താനീ
ധന്യാത്മാവുദ്യമിപ്പാ!
അന്യവർഗ്ഗപ്രമുഖ്യർക്കെ-
ന്നെന്നേക്കുമൊരുപാഠമായ്.

ആചാരം സംസ്കരിക്കുന്നോ-
രാചാര്യൻ വാഴുവാൻചിരം
ആശിച്ചു രാജ്യമിത്രനന്മാ.
രീശനെക്കൈതൊഴും മൃദാ.

ദിവാൻ ബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള
ബി. എ., ബി. എൽ., എഫ്. എം. യു.

ജന്മോദ്ദേശ്യങ്ങളെന്തെന്നറിവൊടു സമസ്യ-
ഷ്ടങ്ങളിൽസർവകാലം
നിർമ്മായപ്രേമമുരക്കൊണ്ടവികലകുശലം
ചേർക്കുവാൻ ബദ്ധദീക്ഷൻ
ഇമ്മട്ടുല്ലാഘനായിട്ടിനിയുമരുപതാ-
ണ്ടാത്മകൃത്യം പുലർത്തി-
ച്ചെമ്മെന്നാരായണാവ്യൻ ഗുരുവിഹ വിജയി-
ക്കട്ടെ സൽകീർത്തനാർഹൻ.

അഴകത്തു പത്മനാഭക്കുറുപ്പ്.

ജ്ഞാനാനന്ദ നീലീനമാനസരസ-

നാനാജാതി മരസംഗമപൂജ്യനധുനാ
 ഞ്ഞാനാസ്വദിച്ചന്വഹം
 ശ്രീനാരായണ സംജ്ഞനീഴവസമു-
 ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തയാ ലസൻ
 ത്ത്ഥാനൈകതാനൻ ധരാ-
 സ്ഥാനാകല്പമനന്തലപകൃപയാ
 വാഴട്ടെ കല്പാവധി.

പി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ., ബി. എൽ.

ആകാശം തെളിയുന്നു, നാടുകൾ വിള-
 ണീടുന്നു, സന്മംഗള-
 ശ്ലോകാരാവമുയർന്നിടുന്നു ഗുരുവാം
 “നാരായണസ്വാമികൾ”
 ലോകാനുഗ്രഹതത്പരാവതരണം
 ചെയ്തിട്ടുചേതോഹര-
 ശ്രീകാളം നിജഷഷ്ടിപൂർത്തിഭഗവൈ
 പ്രാപിച്ചിടുന്നുണ്ടിതാ.

(എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ ബി.എ.എൽ. റി.)

എമ്മർത്യർന്നുള്ളഭിഖ്യക്കൊടിയുടെ നിഴലിൽ
 ജീവിതായോധനം ചെ-
 യ്തിമ്മന്നിൽ ചുഴുവോരീഴവജനസമുദാ-
 യങ്ങൾ യോജിച്ചുനിലപു
 നമ്മൾക്കും മാതൃകാപുരുഷനിതിയിതര-
 ന്മാരുമാരെ സ്തുതിപ്പു
 ബ്രഹ്മശ്രീയാളുമന്നിർമ്മമനിഹ വിജയി-
 ക്കുന്നു നാരായണാഖ്യൻ

(പട്ടം എം. കൊച്ചുകൃഷ്ണപിള്ള)

ലോകവ്യാപാരമെല്ലാം സ്വകരമതിലിരി-?

കുറുന്ന നെല്ലിപ്പൊക്കം-
ണ്ടാകുമശ്രീകളിന്നും ഹൃദയമതു പര-

ബ്രഹ്മസത്തിജലാക്കി
ലോകാഭ്യുത്ഥാനകർമ്മത്തിന്നു ജഡതന്നുവിൽ

ചേർന്നു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കും
പ്രാകാശ്യം ചേർന്ന നാരായണ സമഭികതേ-

ജസ്സിനോജസ്സു വായ്പു.

എം. ചക്രപാണിവാർ.

ദിക്കാകെ ജ്ജഗദീശനായ് വിലസിട്ടും

ജഡ്ജീടെ മുമ്പിൽ സദാ
വക്കാലത്തുവഹിച്ചനേകവിധമായ്

തീയർക്കെഴും സങ്കടം
ഇക്കാലത്തറിയിച്ചവർക്കു ഗുണമായ്

തീർപ്പിച്ചിട്ടും സ്വാമിത-
ന്നുൾക്കാമ്പെന്നവിധം മഹത്തര മഹോ

തൽഷഷ്ടിപൂർത്ത്യുൽസവം.

പരവൂർ വി. കേശവനാശാൻ.

ദേശം ജാതിമതം വിവർണ്ണ വിബുധ

വ്യത്യാസമീ മത്സരാ-
വേശംകൊണ്ടു ദുഷിച്ചിടാത്ത ശമമാർ-

ന്നീടും വിശാലാശയൻ
ശ്രീശംഭോ, തവ സേവകൻ സുചരിതൻ

നാരായണാചാര്യനി-
ങ്ങാശംസയ്ക്കുന്നൂരുപമായപരമാം

ഷഷ്ട്യബ്ദവും പുകണേ!

മൂലൂർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ

ഈഴവർക്കധിപനേതൊരാളവരി-

ലാരുതന്റെ ഭരണത്തിനാൽ
 വ്യാഴമാം ദശയുദിച്ചിതാരുടയ
 ഷഷ്ടിപൂർത്തിമഹമിദംഭിനം
 ഏഴകരക്കുമവലംബമഗ്ഗുണ-
 ഗണാബധി നാണുഗുരുപുംഗവൻ
 വാഴണം സുഖശരീരനായ് പുരു-
 യശസ്വിയായ് ധരണിയിൽ ചിരം.

തെങ്ങുംമുട്ടിൽ വറുഗീസ്മാപ്പിള

പ്രേമത്തിൻ ലക്ഷ്യരൂപം, മതിയുടെ ഗതിയെ-

കീഴടക്കി സ്വസംഘ-
 ക്ഷേമത്തിനായിയത്നിച്ചിരുനീരയെ നശി-
 പിച്ചിടും ഭ്രദഭീപം,
 ശ്രീമങ്ങിപ്പോയൊരീനമ്മുടെ സുകൃതലതാ-
 സൽഫലം, ജ്ഞാനയോഗാ-
 രാമശ്രീ രാജഹംസം ചിരമരുളണമീ
 ദിവ്യനാചാര്യവര്യൻ.

പുററിന്നുള്ളിൽപ്പിറന്നോനുടെ കവനകലാ-

കൗശലം, വൻസമുദ്രം
 വററിപ്പോന്നുള്ള ധർമ്മപ്പൊരുളറിവ,മരാ-
 ചാര്യവാണീവിലാസം,
 നെറിക്കണ്ണന്റെയൊന്നാംകനിലമലമാം
 പ്രേമമീസദഗ്ഗുണഘം
 പറിപ്പോർന്ന നാരായണഗുരു സുചിരം
 നമ്മളെക്കാത്തിടട്ടെ.

പള്ളത്തുരാമൻ.

ജയിച്ചുനാരായണ യോഗിസത്തമൻ
 നയിച്ചു മോദത്തൊടു ഷഷ്ടിവത്സരം

ഭയാപരൻ കൂരിരുളിന്നുമപ്പുറം
ശയിച്ചു ശോഭിച്ചൊരു രത്നദീപമാം.

എൻ. കെ. കേരളപണ്ഡിതർ

വാഴ്ക വാഴ്ക ചിരം സ്വർഗ്ഗം
വാഴ്ക ധർമ്മം സനാതനം
വാഴ്ക നാം സ്വസ്ഥായർദ്ദയാ
വാഴ്ക വിശ്വം സഭോദയം.

പി. എം. ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യൻ

വമ്പാളും തീയവംശക്കടലിനു മുഴുവാർ
തികര, തികരക്കലാപൻ
തമ്പാത്താമരപ്പൂവിനു മധുപവരൻ,
പണ്ഡിതന്മാർക്കു ജീവൻ,
ദുഷ്ടാചാരക്കൊടുക്കാടിനുശിവി, കവിത-
പ്രണ്ണിനോമൽപ്പതക്കം
തുഷ്ടാത്മായോഗി നാരായണപരമഗുരു
സ്വാമി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പഴവിളമറത്ത് ജി. നാണു

കഷ്ടപ്പെട്ടുവസിച്ചിടും മനുജരിൽ
സന്തുഷ്ടി ചേർത്തിട്ടുവാ-
നിഷ്ടപ്പെട്ടവതീർണ്ണനായവനിയിൽ
ഭാസിച്ചിടും പുണ്യവാൻ
പുഷ്ടശ്രീനിധിനാണുനാമകയതി-
ശ്രേഷ്ഠൻ വിശിഷ്ടാശയൻ
ഷഷ്ടബ്ദോൽസവപൂർണ്ണനായിനിയുമീ
മന്നിൽചിരം വാഴണേ!

മേനോങ്കാട്ടിൽ എം. കെ. ശങ്കരൻ

നാനാജാതിമതസ്ഥരേയുമൊരുപോൽ
 പാലിച്ചവർക്കെത്തിടും
 നാനാഭൂഃഖമകറ്റി നന്മകൾ തുലോം—
 ചേർക്കും പവിത്രാശയൻ
 ആനന്ദം ജനസംഹതിക്കുവരുവാ
 നേരംശ്രമം ചെയ്യുമാ—
 ശ്രീനാരായണദേശികൻ വിജയിയാ—
 കട്ടേ വരട്ടേ ശുഭം

എ. കെ. ശങ്കരൻ, തളിക്കുളം.

ആരാണിത്തീയസംഘാംബുധിയിലുദിതനാം
 പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ, കനിഞ്ഞി—
 നാരാണശാന്തമീലോകരിലമിതതരം
 നന്മചെയ്യുന്നധന്യൻ
 നേരായ് പാരാകൈയാളും ധവളതരയശ—
 സ്സാർന്നു നന്നായ് വിളങ്ങു—
 നോരാനാരായണാഖ്യൻ ഗുരുവരനിനിയും
 നൂറുവർഷം ജയിക്ക.

പി. എൻ. മാധവൻ, ചെമ്മരുതി.

പണ്ടേതാൻ മനുജർക്കു നൂറ്റിരുപതാ—
 ങ്ങായുസ്സുപായജ്ഞനാം
 തണ്ടാരുണ്ണി വിധിച്ചു പോയതിൽ നമു—
 കുണ്ടോ പരാതിക്കിടം
 മിണ്ടാനില്ലതുപോട്ടെ സന്മുനിമുടി—
 ചെണ്ടാകുമിപ്പുണ്യവാൻ
 രണ്ടാംഷഷ്ടിസുപൂർത്തിഘോഷവുമിനി—
 കൊണ്ടാടുമാറാകണം.

അഞ്ചൽ ആർ. വേലുപ്പിള്ള

പേരാളുന്നീഴവർക്കുളൊരു കുലഗുരുവായ്
 നിർമ്മലാനന്ദഹൃത്തായ്
 കാരുണ്യത്തിന്നുസത്തായ് സുഗുണനിലയമായ്
 സച്ചിദാനന്ദവിത്തായ്
 നേരേതൻഗോത്രസംരക്ഷണമതിനുദയം
 ചെയ്ത നാരായണാഖ്യൻ
 ചാരുശ്രീപുണ്ടു രാജിപ്പതിനഖിലചിദാ-
 കാരനേകളെ ഭവ്യം.

ഉളിയക്കോവിൽ ആർ. രാമൻപിള്ള

അരുപതുജനിതാരം ഹന്ത! നാരായണശ്രീ
 പരമഗുരുവിനിഷ്പാഠ ഗണ്യമായ് പൂർണ്ണമായി
 അരുപതിനിയുമുണ്ടക്കാലവും ലാലസിക്കായ്-
 വരണ മരുണപാഥോജാസനേ! ശാരദാംബേ!

കളരിവീട്ടിൽ പി. എൻ. വാസുക്കുട്ടി

താണുളൊളുകളെ പ്പുലർത്തുവതിനായ്-
 നാരായണ സ്വാമിതാൻ
 ക്ഷോണിത്തട്ടിലുദിച്ചുസർവജനസം-
 ശ്രാഘ്യതപമാർന്നിങ്ങനെ
 കാണപ്പെട്ടൊരു ദൈവമായി വിലസും-
 ശ്രീനാണുയോഗീശ്വരൻ
 വാണീടേണമനേകനാളവനിയിൽ
 സല്ലോകസമ്മാന്യനായ്.

ഓമല്ലൂർ കെ. ആർ. കേശവൻ ജ്യോത്സ്യർ

ആനന്ദാമൃതമാർന്നുമാനവമന-

ശ്ശാന്തിക്കൊരദ്യുത്ഥമാം

ജ്ഞാനംതന്നെ നിമിത്തമെന്നതുലകിൽ

സുസ്ഥാപിതം തന്നെയാം

സ്ഥാനഭ്രംശമണഞ്ഞാരി മതമുയർ-

ത്താനായ് ജനിച്ച്, ഉള്ളാരി

ശ്രീനാരായണദേശികദ്യുതി പര-

ന്നീടട്ടെ നാടൊക്കെയും.

ഡാക്ടർ പി. കെ. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണൻ

മർത്ത്യായുസ്സിന്റെയൊരദ്യമിന്നുതികയും-

ന്നസ്ഥൽകുലാചാര്യനാ-

മുത്തുംഗാമലപുണ്യനായ ഭഗവാൻ

നാരായണാവ്യുന്നഹോ!

വ്യത്യാസം കലരാതെയിക്കലിയുഗം

നൂറ്റാണ്ടുപോവോളവും

നിത്യം ലോകഗുരുത്വമാർന്നു വിലസാൻ

ശംഭോ! കടാക്ഷിക്ക നീ.

അധ്യാപിക വടകര കെ. പാർവതിഅമ്മ

ധർമ്മത്തിൻകാതലായിശ്ശമധനനിവഹ-

ങ്ങരക്കുസംപൂജ്യമായി-

കർമ്മത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്നീടിലുമകമനിശം

തത്ത്വസാരാർത്ഥമായി

ബ്രഹ്മശ്രീയാർന്ന നാരായണഗുരുചരണ-

ഭവ്യാ മാനന്ദസാദ്രം

ശർമ്മം പൂകി പ്രശോഭിപ്പതിനിഹ ശിവ! ഞാ-

നാരൊടർത്ഥിച്ചിടേണ്ടു?

കാഞ്ഞിരവേലിൽ കെ. എൻ. കൃഷ്ണൻ ജോത്സ്യൻ,

‘മാമാങ്കത്തെ ജ്ജയിക്കുപടി മഹിയിൽ മഹാ-
 ഘോഷമെന്നാണിതിപ്പോല
 ഹേ മാനുഷമാക്കളേ യെന്നുഴറി മുനികളോ-
 ടിന്നു ചോദിക്കുമിത്രൻ
 ‘ശ്രീമന്നാരായണഃഖ്യപ്രഥിതയതി ചിരം-
 ജീവിയാപാര്യവര്യൻ
 ക്ഷേമത്തിൽ ഷഷ്ടിയാർന്നെ’ന്നരുളുമുടനെ-
 സപ്തർഷിമാർ ഹർഷമോടും.

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.

ii

സംസാരഃ പരിവർത്തതേ നനു മൃതോ
 ജായേത നൂനം സമഃ
 കിം തൂന്നാമയിതാ കുലസ്യ വിരളോ
 ജാതേഷു ഗണ്യായകം
 താദൃക്കോടിഗതോ ഗുരുഃ ശതമിതാൻ
 നാരായണോ വത്സരാൻ
 ജീയാല്ലോകഹിതായ കല്യ ഇതി താ-
 മീഹാംബികാം പ്രാർത്ഥയേ
 പുണ്യശ്ശേരി നമ്പിനീലകണ്ഠശർമ്മാ.

അനന്യസാധാരണ യോഗവര്യ-
 പ്രഭാവസമ്പാദിതകീർത്തിഭൂമാ
 ജീയാദയം ഷഷ്ടിസമാധിരുഡ-
 സ്സാമീഹ നാരായണനാമധേയഃ

പരവൂർ വി. കേശവനാശാൻ.

ചിദാനന്ദേ നിത്യേ സുകൃതിജനതാവേദ്യവിഭവേ
പരാത്മന്യദൈതേ നിഹിതഹൃദയോഽപ്യാശ്രിതജനാൻ
സദാവത്യാര്യോ യഃ സുഹിതസുഹിതോ

ജ്ഞാനലഹരീ-

പരീവാഹൈർന്നിത്യം വരഗുരൂരയം പാലയതു നഃ

കലാവാനേകാകീ കുവലയമദഃ പ്രീണയതിയ-
സ്തമസ്തോമോന്മാമി സ തത-

വിസൃതേനാത്മമഹസാ

സമാശാപ്തർണ്ണോ മേ ഹൃദയഗഗനേ സഞ്ചരതി സ-
ദ്യതീ രാജാ സോയം ജയതു ജയതു ഘോഭജനകഃ

കെ. കെ. രാമപ്പണിക്കർ.

ഉദയതിസുഖദായീ സുപ്രസന്നോ വിവസ്വാൻ
വിലുളിത്തരുവുനും മന്ദമാവാതി വാതഃ
അഭിനവമിവ വിശ്വം ഭാതി ഭൂതവ്രജാനാം
ഭവതി ഭവുകശംസീ കോഽപി ചേതോവികാസഃ

വിദിതമഖിലവിദ്യാസാരരൂപസ്യ നാരാ-
യണയതികുലമൗലേഃ പാപനീം ഷഷ്ടിപൂർത്തിം
പ്രകൃതിരപിസമഗ്രം വക്തി, ലോകോത്തരാണാം
ന ച പരിഗണനീയഃ കോഽപി മാഹാത്മ്യഭൂമാ.

വികസതി ഹൃദയാബ്ജം യസ്യ സാന്നിധ്യയോഗാ-
ഭിലയമപി സമൂലം യാതി മോഹാൻധകരഃ
ഉദയതു മഹനീയസ്സോയമാകല്പകാലം
രവിരിവ ശുഭരൂപസ്സർവലോകപ്രദീപഃ

പുതുപ്പള്ളിൽ പി. കെ. പണിക്കർ

ഷഷ്ട്യബ്ദം ഗതവാൻസാക്ഷാ—
 നാരായണയതീശ്വരഃ
 ക്ഷേമം തന്നോതു നഃ ശ്രീമാ—
 നാകല്പം വിമലാശയഃ

പിബന്തി യേ യസ്യ മുഖാരവിന്ദാദ്
 ബഹിസ്സരന്തിം ശ്രുതിസാരമാധിം
 ഭവന്ത്യഹോ ജന്മവിവർജ്ജിതാസ്തേ
 നമോസ്തു തസ്മൈ ഗുരവേ മദീയം

ലോകോത്തരൈർ യഃ സ്വഗുണൈരശേഷം
 ഭൂമണ്ഡലം നിത്യമലങ്കരോതി
 വേദാന്തപാഥേ നിധിപാരഭൃശാ
 ജിയാത് സ നാരായണദേശികോ നഃ

വി. കൃഷ്ണഗുരുക്കൾ

അസ്ഥഭിഃ കൃതപൂർവപുണ്യബലതഃ
 പൃഥ്വീലലാമായിതഃ
 ശ്രീനാരായണദേശികസ്സഗതവാൻ
 ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്ത്യുത്സവം
 അസ്തോക്പ്രമദാനപിതാ യദധുനാ
 സർവേ വസാമോ വയം
 തസ്ഥദ് ദേവഗുരുപമോഽയമനഘോ
 ജീയാച്ചിരം ധർമ്മികഃ

ശിവലിംഗദാസ.

യോ നിത്യം സിദ്ധവിദ്യാധരവിബുധഗണൈർ
 ഗീയമാനാപദാനഃ
 സർവാൻ യോ ഭക്തവൃന്ദാൻ കലയതി വിപുലാ-
 മോദസമ്പദ്ഗുണാഡ്യാൻ.

യോ ലക്ഷ്മീലാസ്യരംഗോ ലസഭമലഗുണാ-
 ലംകൃതോ മംഗലാത്മാ
 സ ശ്രീനാരായണോസ്ഥദ്ഗുരുരവിലജഗദ്-
 ഭൂതയേ ലാലസീതു

വി. കെ. ശ്രീധരനുണ്ണി, ആലുവ.

തതമുഖരിതകാഷ്ഠാ സജ്ജനാനാം മുഖാബ്ജാ-
 ഭൂഭിതവിജയശബ്ദാ ഭാതി രമ്യാ ദിനശ്രീഃ
 അഹഹ വിഭിതമദ്യ പ്രാജ്യകീർത്തേർ ഗുരോർ നഃ
 പ്രചുരഭവുകശംസീ ഷഷ്ടിപൂർത്ത്യുത്സവോ ഹി

വിഭിതനിഗമതത്ത്വഃ പാലയൻ ക്രന്ദമാനാൻ
 സകരുണമനുഗൃഹ്ണൻ പാദസേവാനുഷക്താൻ
 ജയതു സുജനചേതശ്ചഞ്ചരീകാംബുജാതം
 യതിവനരുഹഹംസ സ്സാധുനാരായണാഖ്യഃ

കെ. പി. രാഘവൻ

മായാരുപമഹാർണ്ണവോന്നതതരം-
 ഗാന്തർന്നിമഗ്നാവില-
 ശ്രേയോദാനരതഃ സമസ്തവിബുധൈർ
 ജേഗീയമാനസ്സദാ
 സ്ഫായല്ലോകസമഗ്രതപതിമിര-
 വ്യാപാദചന്ദ്രായിതോ
 ജീയാദ്ഭൂരിസുഖം ജഗദ്ഗുരുവരോ
 നാരായണാഖ്യശ്ചിരം.

കെ. ആർ. ചാത്തുണ്ണി.

ആനായേ പതിതാൻ ശ്യാമനിവ പരി.

സാന്നിധ്യം പരിപാലയൻ കൃതിമന:-

പാമോജ സൂര്യായിതഃ

മാനാതീതമനോജ്ഞസദഗ്ഗുണഗണ—

സംസ്ഥാനവാതിരികൃത്വപ്രദം
 ശ്രീനാരായണഭദ്രശിക്ഷോ വിജയതാമാചന്ദ്രതാരം ഭൂവി.

ടി. കെ. കുഷ്ണൻ, ചേർത്തല

ശ്രീനാരായണസ്വദൂതം: സുഗുണകോ-

ലംബ: പ്രധാനോയമ—
 ന്യൂനാഭാ 'ശതതാര' ഇത്യുരുജനോ-

യം 'സിംഹമാസേ'വതേ
'സാരേ'ഹ്നദ്യ 'കലാനിധിപ്രമിതവാ-

‘രാ’ രാധിതസ്യാസ്യ നൃഃ
ഷഷ്ഠ്യബ്ദഃ പരിപൂർത്തിമേത്യഥയതി-

ഘോഷം ചിരം ദീവ്യതാൽ.

കലാനാശശ്രേണിയിൽ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള

സദാലോകവ്യാപ്താനുപമിതതമോഽഗ്രണ്ഡലമലം

നിരാകൂർവൻ ഗോഭിസ്സുകലഹദയാഹ്യാഭജനക:

സ്വപാദക്ഷേപോദ്ദീപിതകുവലയോക്ഷീണതനുക-

ശ്ചിരാജ്ജീയാന്നാരായണഗുരുസുധാംശുർ

ഭൂവി സുഖം.

ചെറുകോൽ എം. കെ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുവൈദ്യർ.

അതിബുദ്ധ: കരുണയാ

സൈന്യ നാരായണോ നവഃ

അതീത ഷഷ്ഠിം ശരദാം

യമിപത്രോ വിരാജതേ.

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.

ശ്രീനാരായണകീർത്തനം

അവിരളമധർമ്മം വളരുമളവീൺതാ-
നവനിയിലുദിക്കും പലവടിവിലേവം
ഭൂവനപതിമുനം വിജയനൊടുമന്ദം
ചെവിയിലരുൗചെയ്തു പരമഗുരുനാഥാ.

ഇതിപരമഗീതാവചനഗതി വർണ്ണം
പ്രതിസഫലമാക്കുന്നതിനു ജഗദീശൻ
അതികരുണയോടും ജനനദശയാലി-
ക്ഷിതിസഗുണയാക്ഷീ പരമഗുരുനാഥാ.

ഗണനനിലകൊണ്ടും ഗുണഗരിമകൊണ്ടും
പണമഹിമകൊണ്ടും വലിയ സമുദായം
തണലൊഴികയാലേ പിണിയൊടുഴലുന്വോര
തൂണകരുതിനാൻ താൻ പരമഗുരുനാഥാ.

പരയനവനെന്നും കുറവനിവനെന്നും
മറയവരിലീഡ്യൻ പുരുഷനവനെന്നും
മുറകളിവയൊന്നും ഗുരുഹൃദയരംഗേ
കറകളുളവാക്കാ പരമഗുരുനാഥാ.

പ്രണതരടിയങ്ങരക്കകമലരിലങ്ങ
പ്രണവസമനാമസ്തമരണവളരേണം
അണയരുതുദോഷം കണവുമിഹ നാരാ-
യണപരമഹംസാ പരമഗുരുനാഥാ.

അയൽവസതിയാർന്നോ രതി സുഖികളാകാൻ
സ്വയമിവിടെ വാഞ്ചാവിവശത വരേണം
വയമറികവേണം നയഗതിവിശേഷം
ജയജയ യോലോ പരമഗുരുനാഥാ.

ഒരുമയടിയങ്ങരക്കിനിയുമുയരാനും
ഗരിമ സമുദായസ്ഥിതിയിൽ വളരാനും
ചിരമിതഭാഗ്യം പലവഴിവരാനും
വരമരുകവേണം പരമഗുരുനാഥാ.

കലിയുടെ കടുപ്പം ദിനമനുകരേറി—
പ്പലകലുഷകർമ്മം മഹിയിൽ വളരായ്വാൻ
വിലസിടുകവേണം തവചിരതപസ്സിൻ
ബലമഹിമയെങ്ങും പരമഗുരുനാഥാ.

അലയുപരമിക്കും സലിലനിധിപോലെ
വലിയനിലയേന്തും ജലപതിഗഭീര,
ഫലിതമയമങ്ങേ വചനസുധ കാതിൽ
കലിതരുചി കേൾപ്പൂ പരമഗുരുനാഥാ.

അറുപതുവയസ്സിന്നനഘമവിടുത്തേ—
യ്ക്കറിവിനൂരുവാകും നിലയ!ഗതമല്ലോ
അറുപതപരാബ്ദം തികയണമെന്നതാ—
ഭരണ!തവമേലും പരമഗുരുനാഥാ.

അനഘ,പതിനാറിൽപ്പരമറികലക്ഷം
ജനതതികൾ ഞങ്ങൾക്കൊരു ഗുരുഭവാൻ താൻ
തണലുമവിടുന്നാണവിലഗുണനാരാ—
യണ പരമഹംസാ പരമഗുരുനാഥാ.

ചരമദശയിൽ തൻ ഗുരുചരണമോർക്കും
നരനുപുരുഷാർത്ഥം കരബദരമല്ലോ
ദൂരിതതതി വേരറുരുതരസുഖം മേ
തരണമമല ശ്രീ പരമഗുരുനാഥാ.

മുല്ലൂർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ

ഗുരു (ഒരു സമാജ സത്കൃതി)

ആരായുകിലന്യത്വമൊഴിച്ചാദിമഹസ്സിൻ
നേരാം വഴികാട്ടും ഗുരുവല്ലോ പരദൈവം
ആരാധനതോർത്തിട്ടുകിൽ ഞങ്ങൾക്കവിടുന്നാം
നാരായണമൂർത്തേ ഗുരു നാരായണമൂർത്തേ.

അന്ധാർന്നവരുണ്ടോ പരവിജ്ഞാനികളുണ്ടോ
വന്ധാകെവെടിഞ്ഞുളളവരുണ്ടോയിതുപോലെ
മുന്ധായിനിനച്ചൊക്കെയിലും ഞങ്ങൾ ജയിപ്പൂ
നിൻപാവനപാദം ഗുരുനാരായണമൂർത്തേ.

അന്യർക്കുഗുണം ചെയ്വതിനായുസ്സു
വപുസ്സും
ധന്യത്വമൊടങ്ങാത്മരൂപസ്സുംബലിചെയ്വു;
സന്യാസികളില്ലിങ്ങനെയില്ലില്ലമിയന്നോർ
വന്യാശ്രമമേലുനവരും ശ്രീഗുരുമൂർത്തേ.

വാദങ്ങൾ ചെവിക്കൊണ്ടു മരുപ്പോരുകൾകണ്ടും
മോദസ്ഥിരനായങ്ങു വസിപ്പൂ മലപോലെ
വേദാഗമസാരങ്ങളറിഞ്ഞങ്ങൊരുവൻതാൻ
ഭോദികൾ കൈവിട്ടു ജയിപ്പൂ ഗുരുമൂർത്തേ.

മോഹാകുലരാം ഞങ്ങളെയങ്ങെയടിച്ചു
സ്നേഹാത്മകമാം പാശമതിൽ കെട്ടിയിഴപ്പൂ;
ആഹാ ബഹുലക്ഷം ജനമങ്ങേത്തിരുന്നാമ—
വ്യാഹാരബലത്താൽ വിജയിപ്പൂ ഗുരുമൂർത്തേ.

അങ്ങേത്തിരുവുള്ളൂറിയൊരമ്പിൻ വിനിയോഗം
 ഞങ്ങൾക്കുശുഭംചേർത്തിടുമീ ഞങ്ങളെ യോഗം
 എങ്ങും ജനചിത്തങ്ങളിണക്കി പ്രസരിപ്പൂ
 മങ്ങാതെ ചിരം നിൻപുകൾപോൽ

ശ്രീ ഗുരുമൂർത്തേ.

തമ്പോലെയുറുമ്പാദിയെയും പാർത്തിടുമങ്ങേ—
 ക്കൻപോടുലകർതുമിപ്പൂ ചിരായുസ്സു
 ദയാബധേ!

മുമ്പോൽ സുഖമായ് മേന്മ

തൊടുന്നോർക്കരുളും കാൽ—
 ത്തുമ്പോടിനിയും വാഴ്ക ശതാബ്ദം

ഗുരുമൂർത്തേ.

എൻ. കുമാരനാശാൻ

To His Holiness Sri Narayana Guru

All hail to thee holy Guru
To all seekers, a Kalpataru!
Sixty years have passed this day
Since first you saw heaven's own ray.

Us you made regenerate, one,
Worldly pitfalls eager to shun,
First in love of order and laws,
And none behind in freedom's cause.

Thy light has run us through and through,
Oh! where would we be but for you?
For ages shall this light e'er shine
Intact be thy power divine!

"God spare thee long!" is heard today
From Com'rin to Goa's bay,
The flags that float, the bells that ring,
Proclaim thee our Spiritual King.

O Chingom! mother of plenty,
Fellowships, feasts, rich and hearty,
Long shield from Time's cruel seizure
Him, thy most rare precious treasure.

V. Venkitakrishna⁹Iyer B. A

സ്വാമിസന്ദേശങ്ങൾ

1. ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യൻ.
2. മനുഷ്യരുടെ മതം, വേഷം, ഭാഷ മുതലായവ എങ്ങനെയിരുന്നാലും അവരുടെ ജാതി ഒന്നായതുകൊണ്ട് അന്യോന്യം വിവാഹവും പന്തിഭോജനവും ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരു ദോഷവുമില്ല.
3. മതം ഏതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി.
4. മദ്യം വിഷമാണ്, അതുണ്ടാക്കരുത്, കൊടുക്കരുത്, കുടിക്കരുത്.
5. ജാതി ചോദിക്കരുത്, പറയരുത്, വിചാരിക്കരുത്.
6. സംഘടനകൊണ്ടു ശക്തരാകുവിൻ, വിദ്യകൊണ്ടു പ്രബുദ്ധരാകുവിൻ.

